

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

כב' השופט שנלר, אב"ד

בפני

כב' השופט ד"ר ורדי

כב' השופט יפרח

1. פלוני

מערערים (ע"א 2319/08)

2.

(משיבים בע"א 2321/08)

3.

ע"י ב"כ עו"ד נחמני

נגד

פלונית

משיבה (ע"א 2319/08)

ע"י ב"כ עו"ד גולדרט

(מערערת בע"א 2321/08)

האגודה לזכויות האזרח
 בישראל

ידיד בית המשפט

ע"י ב"כ עו"ד פינצ'וק

פסק דין

1

2

השופט ישעיהו שנלר, אב"ד

1. לפנינו שני ערעורים על פסק דינו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כב' @@@) (

מיום 27.7.2008 (ת.א. @@@@), אשר פסק פיצויים למשיבה, שנפגעה בתאונת דרכים בעת

5 נוסעה באוטובוס אשר בוטח ע"י המערערות 2 ו-3.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

בנוסף, כולל ערעור המשיבה גם ערעור על החלטת בית משפט קמא מיום 14.12.08, אשר דחה את בקשתה להסיר את פסק הדין מאתרי אינטרנט ומידע, וכשהאגודה לזכויות האזרח (להלן: **האגודה**) צורפה לעניין השגה זאת.

בחלק הראשון נתייחס לערעורים בעניין גובה הפיצוי שנפסק, ובחלקו השני לשאלת "פרסום" פסק הדין.

חלק א' – ערעורים על פסק הדין מיום 27.7.2008

רקע עובדתי ופסק דינו של בית משפט קמא

2. המשיבה, ילידת @@@@, נפגעה בתאונת דרכים ביום @@@@ בעת שנסעה באוטובוס. המשיבה הגישה תביעתה ביום @@@@ נגד המערערים אשר לא כפרו בחבותם.

3. הרקע המשפחתי של המשיבה וכפי שצויין ע"י ביהמ"ש, היות המשיבה בת בכורה, ולה שני אחים ואחות. עובר לתאונה התגוררה המשיבה יחד עם הוריה. האם נפטרה מסרטן בגיל 53, לאחר תקופה של 5 שנים, וכשנה לאחר קרות התאונה. האב נפטר בגיל 60 כחצי שנה לאחר מות האם. האחות הינה רווקה וחולה במחלה. חרף המחלה מסוגלת האחות לעבוד כמורה בחצי משרה. האח @', הינו רווק ולומד בכולל. שלושת האחים גרים בצוותא. האח הנוסף, @', למד בישיבה והיה מגיע מדי פעם בסופי שבוע לבית. לאחר זמן נישא האח, והמשיך להגיע מדי פעם לשבתות וחגים.

4. בית המשפט קמא פסק בקליפת אגוז כדלקמן:

א. **הנכות הרפואית** – התאונה התרחשה בעת שהמשיבה נסעה באוטובוס, אשר בלם בפתאומיות והמשיבה נפגעה. המשיבה נסעה במונית ממקום התאונה לביתה, ולאחר מכן פנתה לרופא משפחה שהפנה אותה לחדר מיון. בחדר המיון התלוננה על **כאבים בצוואר ובברך שמאל** ונמצאה הגבלה **קלה** בתנועות הצוואר וסימני שפשוף שטחי בברך שמאל, ללא הגבלה בתנועות. יתר הבדיקות והצילומים נמצאו תקינים, והמשיבה שוחררה לביתה.

לבחינת נכותה הנטענת של המשיבה, מינה בית משפט קמא שני מומחים רפואיים: ד"ר הנדל כמומחה בתחום האורתופדי, וד"ר גרופר כמומחה בתחום הפסיכיאטרי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

1
2 ד"ר הנדל הגיש שתי חוות דעת. בחוות הדעת הראשונה מיום 16.12.2001, ציין ד"ר הנדל, כי
3 המשיבה לא שיתפה פעולה, והתגובות לא היו קבועות. בבדיקת C.T מיום התאונה נמצאו
4 שינויים ניווניים משמעותיים, שהתפתחו במשך זמן ארוך קודם לאירוע, ולא נמצאה החמרה
5 שניתן לייחסה לחבלה. כך גם, במצבה של המשיבה קיים אלמנט פסיכולוגי עם בסיס
6 פתולוגי מסויים. מצבה זה מתאים ל-10% נכות בהתאם לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת
7 דרגות נכות לנפגעי עבודה), תשט"ז-1956 (להלן: תקנות המל"ל) עקב הגבלה קלה בתנועות
8 עמוד השדרה הצווארי וכן קשיים נוספים אותם ציינה המשיבה. אולם, לאור הימצאות
9 שינויים ניווניים ניכרים כבר ביום התאונה, קבע המומחה כי רק מחצית מהנכות יש לזקפה
10 בגין התאונה.
11 לאור טענות החמרה במצבה, הגיש ד"ר הנדל, לאחר שבדק את המשיבה פעם נוספת, חוות
12 דעת שנייה מיום 26.10.2005. בחוות הדעת התייחס ד"ר הנדל לטענת המשיבה, כי הומלץ לה
13 על ידי רופאיה לעבור ניתוח להוצאת דיסק. ד"ר הנדל קבע כי אינו רואה החמרה במידת
14 פריצת הדיסק ואינו רואה לחץ על חוט השדרה, למעט לחץ מזערי ב C6-7. עוד ציין ד"ר
15 הנדל כי בבדיקה התקשה, כמו כל יתר הרופאים שבדקו את המשיבה, לקבוע ממצאים
16 הדורשים שיתוף פעולה, וכי לגבי ממצאים אובייקטיבים אחרים לא נמצאה עדות לפגיעה
17 עצבית. לגבי התלונה בדבר אצירת שתן – המשיבה לא ביצעה בדיקת שלפוחית, ובבדיקה
18 נוירולוגית לא נמצא ממצא אובייקטיבי פתולוגי.
19 ד"ר הנדל נחקר על חוות דעתו וציין, בין היתר, כי התרשם מהגזמה אצל המשיבה, אך גם
20 מסבל אותנטי, ועל-כן קבע לה נכות, אך לאור מצבה עובר לתאונה ייחס כאמור רק מחציתה
21 לתאונה – ובשיעורים שצויינו לעיל.
22
23 ד"ר גרופר בדק אף הוא את המשיבה פעמיים, והגיש חוות דעת מיום 16.8.2006. ד"ר גרופר
24 הפנה את המשיבה למבחנים נוירופסיכולוגיים, שנערכו על ידי ד"ר זלוטוגורסקי. בהם לא
25 נמצאה עדות לקריטריונים של הפרעה פוסט טראומטית, כך גם לא נמצאה ירידה בתפקודים
26 הקוגניטיביים ביחס לתפקודה המשוער.
27 ד"ר גרופר סיכם כי קיימים באישיותה של המשיבה מרכיבים הסטריונים, שמתבטאים
28 בתיאטרליות, בהגזמה בלתי מודעת בתיאור הסימפטומים, ובצורת ההתמודדות עמם. אשר
29 על כן קבע ד"ר גרופר כי המשיבה סובלת מתגובה הסתגלותית, שהחמירה בעיה אישיותית

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

- 1 קודמת. הנכות הנפשית מתאימה ל-10% על פי תקנות המל"ל, מהם יש לייחס מחצית
2 לתאונה, אף כאן לאור רקע קודם בתחום זה.
3 אף ד"ר גרופר נחקר על חוות דעתו.
4
5 בית המשפט קבע, כי אין מקום שלא לקבל את חוות דעתם של המומחים הרפואיים שמונו
6 על ידו, ולאחר שהתרשם לחיוב מעדויותיהם של שני המומחים. נוכח האמור, קבע בית
7 המשפט את נכותה הרפואית של המשיבה עקב התאונה בשיעור של 9.75%.
8
9 **ב. הפגיעה התפקודית** – בית משפט קמא ציין כי הערכת הפגיעה אינה קלה, לאור
10 השילוב שקיים בין הפגיעה בתאונה לבין מצבה הקודם של המשיבה. בית המשפט קבע כי
11 העובדות מלמדות, כי המשיבה המשיכה מיד לאחר תקופת אי הכושר הקצרה לעבוד במשרה
12 מלאה וללמוד בהצלחה, ופעילותה בתחומים נוספים לא נפגעה. בנוסף, אין כל ראיה
13 אובייקטיבית המצביעה על שינוי בהתנהגותה לאחר התאונה, למעט עדות שני אחיה, אולם
14 לעדותם לא ניתן לייחס משקל רב בהיותם קרובי משפחה ובעלי עניין בתיק. עוד ציין בית
15 המשפט כי במבחנים הנוירופסיכולוגיים נמצא כי אין ירידה בתפקודים הקוגניטיביים.
16 מאידך קבע בית המשפט כי אין להתעלם מתלונותיה ומאשר נקבע לעיל. לאחר בחינת מכלול
17 השיקולים העמיד בית המשפט את הפגיעה התפקודית בגין התאונה בשיעור דומה לנכותה
18 הרפואית, היינו על 10%.
19
20 **ג. הפסדי שכר** – ד"ר הנדל קבע למשיבה תקופה של חודשיים וחצי אי כושר מלא,
21 חודש וחצי אי-כושר בשיעור של 50%, וחודשיים נוספים אי-כושר בשיעור של 20%. כך גם,
22 המשיבה קיבלה שכר מלא ממעבידתה על חשבון ימי מחלה והמשיכה לעבוד בכל השנים
23 שחלפו מהתאונה וכששכרה אף משביח, תוך שבית משפט קמא אינו מקבל את הטענה כאילו
24 המשיבה דחתה מקומות עבודה, זאת בהעדר ראיות לכך, לרבות תימוכין לדחיית עבודות
25 שכאלו בגין בעיותיה הרפואיות.
26 בית המשפט קבע את בסיס השכר בהתאם לשכרה של המשיבה עובר לתאונה ובשיעור
27 למועד מתן פסק הדין, 7,930 ₪ נטו.
28 את **הפסדי השכר לעבר** העריך בית המשפט בהתאם לנכות התפקודית שנקבעה, לתקופה
29 שמחלוף שנה לתאונה ועד ליום פסק הדין, בסך כולל של **112,606 ₪**, ובתוספת ריבית
30 מאמצע התקופה (7,930 ₪ * 142 חודשים).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

- 1
2 בית המשפט קבע כי לא הוכחה טענתה של המשיבה, אודות הקשר הסיבתי שבין התאונה
3 ובין אי עמידתה בבחינת הגמר בלימודיה בשנת 1996, כך גם עיכוב של שנתיים, אולם קיבל
4 חלקית את טענות המשיבה, כי בשל התאונה חל עיכוב מסוים בסיום לימודיה ועל כן
5 הפסידה תוספות שכר, וכן כי נגרמו לה הוצאות. בית המשפט העמיד את הפיצוי בגין כך בסך
6 כולל של 10,000 ₪ נכון למועד מתן פסק הדין.
7 באשר להפסדי השתכרות לעתיד, העריך בית המשפט את הפיצוי בסך של 158,000 ₪ (נכות
8 תפקודית של 10%; שכר בסיס של 7,930 ₪; היוון עד גיל 67).
9
10 ד. פדיון ימי מחלה – על בסיס כל הנתונים שהיו לפניו העריך בית משפט קמא את
11 הפיצוי בגין רכיב זה בסך של 20,000 ₪ נכון למועד מתן פסק הדין.
12
13 ה. כאב וסבל – בית המשפט, בהתאם לקביעותיו דלעיל, קבע את הפיצוי בגין רכיב זה
14 בסך של 25,100 ₪.
15
16 ו. עזרת צד שלישי – המשיבה טענה כי היא נזקקה ותזקק לעזרה בבית, אך בית
17 המשפט קבע כי לא הובאו ראיות לתשלום עבור עוזרת בית. עוד יש להתחשב בכך, שאחד
18 האחים העיד כי הוא אחראי על ניקיון חדרו, האחות על אף מחלתה מסוגלת לעבוד בחצי
19 משרה, והאח הנוסף הינו אדם בוגר. בנסיבות אלה אין לקבוע כי על המשיבה דווקא לשאת
20 לבדה במטלות והוצאות ניקיון הבית. עוד ציין בית המשפט כי יש לזכור שמדובר בנכות
21 אורטופדית קלה של 5% בלבד לאחר התאונה. בהתחשב בכל האמור העמיד בית המשפט את
22 סכום הפיצוי בגין רכיב זה לעבר ולעתיד על סך של 15,000 ₪ נכון למועד מתן פסק הדין.
23
24 ז. הוצאות רפואיות לעבר ולעתיד – בית המשפט קמא קבע כי חלק מגדול מהטיפולים
25 שטופלה המשיבה הינם טיפולים אלטרנטיביים שלא גובו בהמלצות רפואיות. עוד יש לזכור
26 כי לא כל הטיפולים הרפואיים קשורים לתאונה. נוכח האמור העמיד בית המשפט את
27 הפיצוי בגין רכיב זה על סך של 10,000 ₪ נכון למועד מתן פסק הדין.
28
29 ח. המשיבה טענה כי עקב התאונה נשברה לה שן מס' 16. בתעודת חדר המיון, כאמור,
30 אין זכר לכך. הוצגה קבלה מחודש נובמבר 2005 לגבי טיפול בשן, אך בית המשפט קמא קבע

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

1 כי בהעדר חוות דעת של מומחה רפואי ולאור חוסר הבהירות, לא זכאית המשיבה לפיצוי
2 בגין דרישתה זו.

3
4 ט. המשיבה טענה כי עקב התאונה היא מפחדת לסוע עם אחרים, ועל כן רכשה רכב. עוד
5 טענה המשיבה כי נגרמו לה הוצאות בגין נסיעה במוניות.
6 בית המשפט דחה את הבקשה לפיצוי בגין רכישת הרכב והחזקתו, מאחר ואין בנמצא כל
7 קביעה רפואית לפיה אין המשיבה יכולה לסוע בתחבורה הציבורית.
8 בית המשפט קיבל את הטענה כי נגרמו הוצאות מסוימות בגין נסיעה במוניות, והעמיד את
9 הפיצוי בגין רכיב זה על סך של 1,000 ₪ נכון למועד מתן פסק הדין.
10

תמצית טענות הצדדים בשני הערעורים

11
12 5. הן המערערים בערעורם והן המשיבה בערעורה, משיגים על כל אחת ואחת
13 מקביעותיו ומסקנותיו של בית משפט קמא.
14 אין מקום לפרט בהרחבה אחת לאחת את הטענות השונות, ועל כן נתמצת את הטענות, תוך
15 התייחסות לנושאים השונים.

16
17 6. לטענת המשיבה, טעה בית משפט קמא משקיבל את קביעותיו של המומחה הרפואי
18 בתחום האורטופדי. לטענתה, המומחה התעלם מתיעוד רפואי המצביע על החמרה ניכרת
19 במצבה, וכשתיעוד זה נערך על ידי רופאים ברי-סמכא. עוד משיגה המשיבה על קביעת
20 המומחה כאילו יש לייחס חלק מהנכות לעברה הרפואי. לטענתה, לא התלוננה על מצב
21 אורטופדי קודם, ולא הייתה כל השפעה למצב שכזה בעבר ומכל מקום, גם לא היה מקום
22 לאותה חלוקה שרירותית של מחצה על מחצה, כפי שקבע המומחה הרפואי בתחום זה.

23
24 השגות דומות משיגה המשיבה אודות קביעת המומחה בתחום הפסיכיאטרי. לטענתה, לא
25 הוצג כל תיעוד מלפני התאונה בתחום זה, כפי שלא הוצג כל תיעוד על מגבלה זו או אחרת,
26 אלא היפוכם של דברים. כך גם, התעלם בית המשפט מאותן סתירות בדברי המומחה, לרבות
27 בין האמור בחוות הדעת לבין אשר העיד בחקירתו. במיוחד מלינה המשיבה על כך שאכן
28 בתעודת חדר המיון ובהמשך בתיעוד הרפואי, קיימת אבחנה מפורשת של PTSD, אבחנה
29 שהמומחה שלל ואשר היוותה בסיס לחוות דעתו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

- 1 משכך, היה מקום לקבוע נכות רפואית גבוהה יותר ומכל מקום, לא היה מקום להפחתה של
2 הנכות כפי שנקבעה על ידי המומחה.
3
- 4 7. המערערים טוענים כי לא בכדי קבעו המומחים הרפואיים נכות מזערית למשיבה, וכי
5 אין מקום להתערב בקביעת בית משפט קמא אודות נכותה הרפואית של המשיבה, אשר
6 נגרמה מהתאונה וכי אם היה מקום להתערבות, הרי היה מקום לייחס את כל נכותה
7 הרפואית, ככל שקיימת, לעברה.
8 המערערים טוענים כי בית המשפט קבע את אשר קבע, לאחר שיכול היה להתרשם
9 מהמומחים אשר נחקרו בפניו ולאחר שהתברר כי המשיבה ניסתה להאדיר נזקיה, וכי לא
10 שיתפה פעולה עם המומחים.
11 בהתייחס לטענותיה של המשיבה, טוענים המערערים כי המשיבה מבקשת להסתמך על
12 קביעותיו של הרופא שטיפל בה ועל מסמכים שהינם בגדר חוות דעת רפואית.
13
- 14 8. לטענת המשיבה, היה על בית משפט קמא לקבוע כי שיעור נכותה הטיפקודית הינו
15 למעלה מ-20% ולכל הפחות שיעור זה. כך, בהתחשב בטענותיה לעניין שיעור הנכות
16 הרפואית, אולם גם אם תישאר זו על כנה, עדיין היה על בית משפט קמא לפסוק כי הנכות
17 הטיפקודית גבוהה יותר.
18 לטענת המשיבה, התעלם בית משפט קמא מאשר עלה מחומר הראיות, כולל מדברי
19 המומחים, לפיהם טרם התאונה לא סבלה המשיבה מהפרעה תיפקודית זו או אחרת ועל כן,
20 לא ניתן להתעלם מצד אחד מאשר הוכח בכל הקשור לתיפקודה בעבר, ומצד שני ממצבה
21 דהיום, אשר מהפן הטיפקודי נובע מהתאונה בלבד.
22 כך התעלם בית משפט קמא מהשינוי שנאלצה לעשות בעבודתה, תוך צמצום עבודתה, לרבות
23 בהתחשב בהיותה דתייה וההשפעה של מצבה על המשך חייה.
24 יתר על כן, אכן המשיבה עובדת, אולם אינה יכולה לנצל את מלוא יכולותיה כפי שהיו בעבר
25 וכשבנוסף, לא התחשב בית משפט קמא בחשש כי תיפלט ממעגל העבודה ויקשה עליה לחזור
26 אליו.
27 המערערים סוברים כי אין מקום לקבל את השגותיה של המשיבה, אלא שטעה בית משפט
28 קמא כאשר קבע כי נכותה הטיפקודית של המשיבה כתוצאה מהתאונה הינה בשיעור 10%,
29 כל זאת על רקע הקביעה כי בכל הקשור לתחום האורטופדי מדובר בהחמרה קלה בלבד וכי
30 המשיבה הגזימה אודות מכאוביה וסבלה עקב מצב נפשי קודם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

- 1 לשיטת המערערים, היה מקום לקבוע כי אותן נכויות מזעריות שמקורן בתאונה, אינן ברות
2 השלכה לנכות תיפקודית זו או אחרת.
- 3 במיוחד יפים הדברים, לאור אותם ממצאים אובייקטיביים, כפי שקבעו המומחים.
- 4 בנוסף, לטענת המערערים לאחר תקופה קצרה של אי כושר, חזרה המשיבה לעבוד באופן
5 מלא, סיימה לימודי תואר שני בהצטיינות והחלה בלימודי הדוקטורט וכשהיא מרצה
6 במקומות שונים. כך מפנים המערערים לעובדה שלא חל שינוי לרעה בתיפקודה של המשיבה
7 מלפני התאונה ואחריה, אלא הפוך מכך, בעת שהמשיבה השביחה שכרה ובהתאם לנתונים
8 שקבע בית משפט קמא.
- 9 משכך לא היה מקום לקביעת נכות תיפקודית בשיעור כפי שקבע בית משפט קמא.
- 10
- 11 9. בהתאם לטענותיה דלעיל, הוסיפה המשיבה וטענה כי טעה בית משפט קמא, גם
12 בקביעת שיעור הפיצויים.
- 13 גם אם במומה המשיכה להשתכר ולשמור על רמת השתכרותה, נקל לשער את יכולתה
14 להגדיל שכרה אלמלא התאונה.
- 15 כך התעלם בית המשפט מהעדך אפשרות לעבוד שעות נוספות והעדך יכולת להענות לעבודות
16 נוספות.
- 17 עוד טעה בית המשפט, משלא פסק פיצוי מלא בגין אובדן אפשרות ניצול ימי המחלה.
- 18 גם ביחס להפסדי העבר וכושר ההשתכרות לעתיד, היה על בית משפט לחשב אובדן זה
19 בהתאם לנכות תיפקודית של 20%. יתר על כן, בית המשפט לא פסק כל פיצוי לעתיד בגין
20 הפרשת זכויות סוציאליות.
- 21 עוד טוענת המשיבה, כי היה על בית המשפט לפסוק סכום משמעותי בגין הצורך בעזרת
22 הזולת, כפי שהיה עליו להורות על החזר אשר שילמה בגין הוצאות וטיפולים רפואיים אשר
23 אין חולק כי הוצאו, וכך גם ביחס לעתיד.
- 24 מנגד, לרבות לאור השגותיהם בעניין הנכות התיפקודית, סוברים המערערים כי היה על בית
25 משפט קמא לפסוק פיצויים בשיעור נמוך בהרבה מאשר פסק.
- 26 כך לא היה מקום לפיצוי בגין הנזק המיוחד של הפסדי שכר בעבר, לאחר שהוכח שהמשיבה
27 המשיכה בעבודתה, ומבלי שהובאה ראיה שנכותה מנעה ממנה לעבוד בעבודה אחרת, בשכר
28 גבוה יותר או להשתכר בעבודתה, מעבר להשתכרותה בפועל.
- 29 במיוחד יפים הדברים, נוכח השבחת שכרה בלמעלה מ-30% וכפי שקבע בית המשפט.
- 30 בהתאם, גם לא היה מקום לפצותה בגין פדיון ימי מחלה, לאחר שקיבלה שכר מלא.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

בכל הקשור להפסד השתכרות לעתיד, טוענים המערערים כי לא היה מקום לחישוב
אקטוארי מלא, ואף כאן לאחר שהוכח כי המשיבה חזרה לעבודה מלאה, וכאמור אף
השביחה את שכרה.

דיון והכרעה

10. טרם נפנה לגופם של דברים מהראוי להפנות לדבריו של כב' השופט י' עמית בדבר
היקף התערבותה של ערכאת הערעור בתיקי נזיקין (ראו ע"א 741/10 כהן נ' צים חברת
השיט הישראלית בע"מ (לא פורסם 12.10.2010); וראו רשימת המקורות שם):

8. "עודני בא להכריע בערעורים שבפני, אקדים מילים מספר לגבי היקף

ההתערבות של ערכאת ערעור בתיקי נזיקין.

אשר לממצאי עובדה ומהימנות, מושכלות יסוד שאין דרכה של ערכאת ערעור
להתערב בכגון דא, אלא במקרים חריגים.

אשר לסכום הפיצוי שנפסק, בחינת הסכום בערכאת הערעור נעשית בשלושה
שלבים, אשר לעיתים סמויים מעינו של הקורא. בשלב הראשון בוחנת ערכאת
הערעור אם סכום הפיצוי הכולל שנפסק עומד ביחס סביר לנזק בהתחשב
בפרמטרים העיקריים של גיל הניזוק ותוחלת חיים; הנכות הרפואית
והתפקודית ואופיה; ובסיס השכר. בשלב השני ולצורך בחינה נוספת של
סבירות הפיצוי הכולל, בוחנת ערכאת הערעור את הסכומים שנפסקו בראשי
הנזק השונים. ודוק: אין מדובר בבחינה לעומק של כל ראש נזק וכל תג ותג
מבין ראשי הנזק הרבים, אלא בבחינה ממעוף הציפור שנועדה לבדוק אם
קיימת חריגה בולטת מהמקובלות באחד מראשי הנזק. ערכאת הערעור לא
תתערב בראש נזק כזה או אחר גם אם סברה כי ניתן היה לפסוק סכום שונה
ממה שנפסק על ידי הערכאה הדיונית. רק אם נמצא כי נפלה טעות בולטת
באחד מראשי הנזק, תתערב ערכאת הערעור באותו רכיב. השלב השלישי, חוזר
ומתחבר לשלב הראשון במובן זה שערכאת הערעור בוחנת אם ההתערבות
בראש נזק כזה או אחר או בקביעה כזו או אחרת של הערכאה הדיונית אכן
מביאה לשינוי מהותי בתוצאה הסופית. כך, ייתכן כי בראש נזק אחד יש
להגדיל את הפיצוי, ומנגד, יש להפחית את הפיצוי בראש נזק אחר, או
שערכאת הערעור מצאה כי הערכאה הדיונית נקטה גישה נדיבה או גישה
קפוצת יד במכלול ראשי הנזק או בקביעת שיעור הרשלנות התורמת, כך שאין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

- 1 לשנות את סכום הפיצוי הכולל למרות שהיה מקום להתערב בראש נזק כזה או
2 אחר.
- 3 מכאן, שאי התערבות בפסק דין של ערכאה דיונית בנזיקין, אין משמעותה
4 בהכרח אישור של כל ראש נזק וכל סכום וכל קביעה שנפסקה על ידי
5 הערכאה הדיונית. ההתערבות תיעשה מקום בו מצאה ערכאת הערעור כי יש
6 להפחית או להגדיל את סכום הפיצוי הכולל או כדי להעמיד הלכה על מכונה.
- 7 9. אלו הקווים המנחים שעל המתדיינים בתחום הנזיקין להעמיד נגד עיניהם
8 בבחינת הסיכויים והסיכונים בהגשת ערעור על פסק דינה של הערכאה
9 הדיונית..."
- 10
- 11 11. שתי מחלוקות מרכזיות בין הצדדים.
- 12 המחלוקת העיקרית, עניינה הנכות הרפואית כפי שנקבעה על ידי המומחים שמונו על ידי בית
13 המשפט, וזאת הן ביחס לשיעור הנכות עצמו והן ביחס לאותו חלק שיש לייחס לתאונה, אם
14 בכלל.
- 15 בהתאם ובנוסף, חלוקים הצדדים גם בדבר השפעת התאונה על תיפקודה של המשיבה.
16 לא בכדי ציין בית משפט קמא כי הערכת הפגיעה הטיפקודית של המשיבה אינה פשוטה,
17 וזאת לאור שילוב הפגיעה בתאונה, עם מצבה הקודם של המשיבה.
- 18 בסעיף 20 לפסק הדין, ציין בית המשפט כי מצד אחד הפגיעה בתאונה לא הצדיקה את
19 התלונות הרבות, הסבל וקשיי הטיפקוד שתיארה המשיבה, ובמיוחד בהתחשב בהמשך
20 עבודתה של המשיבה כולל המשך הלימודים, תיפקודה והפעילות המלאה בכל התחומים.
- 21 מנגד, לא ניתן להתעלם מתלונותיה משך השנים ופניותיה לטיפולים רפואיים, וכי גם לפי
22 קביעת המומחים הרפואיים, אכן נגרמה לה נכות מסוימת הן בתחום האורטופדי והן בתחום
23 הנפשי, גם אם מדובר בהחמרת מצב קודם או בנכות משולבת.
- 24 עוד קבע בית משפט, כי אין לייחס למשיבה חוסר אמינות או התחזות וכי אותה הגזמה
25 והאדרה יכול ואינם במודע, אלא על רקע מצבה הנפשי הקודם של המשיבה ואישיותה.
- 26 כך הפנה בית משפט קמא לתסמונת של תגובה הסתגלותית שהחמירה בעיה אישיותית
27 קודמת, הגם שהתסמונת אינה נובעת כולה מהתאונה ואינה בגדר תסמונת פוסט-
28 טראומתית. לכך יש להוסיף, כי המשיבה חוותה קשיים אישיים משפחתיים, כולל הקשור
29 להוריה, אחותה ואחיה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

1 בשקלול כל הנתונים והנסיבות, אכן סבר בית משפט קמא וכפי שפורט לעיל, כי יש לקבוע
2 נכות תיפקודית בשיעור דומה לשיעור הנכות הרפואית.
3 במסגרת הערעור מלינים, כאמור, שני הצדדים גם על קביעה זו של בית משפט קמא.
4
5 12. לעניין הנכות הרפואית חזרתי ובחנתי את אשר ציינו המומחים הרפואיים ובמיוחד,
6 בחקירתם בבית המשפט.
7
8 הנחת היסוד של המומחה בתחום האורטופדי, מנגנון הפגיעה והשלכותיו. משכך, בחן את
9 תלונותיה של המשיבה ומבלי שהתעלם ממצבה ותלונותיה, לרבות מחמת אותם גורמים
10 שאינם נובעים ישירות מהתחום האורטופדי שהשפיעו על מצבה. בנוסף, שלל המומחה
11 עמדתם של רופאים אחרים שטיפלו במשיבה, בהסבירו מדוע סבר הוא את אשר סבר. גם
12 ביחס למצבה האורטופדי עובר לתאונה, התייחס המומחה בהרחבה שעל כן קבע את הייחוס
13 אשר קבע לתאונה.
14 ד"ר הנדל התייחס בחקירתו אחת לאחת לאותן מסקנות ואותם ממצאים של רופאים
15 אחרים, כך שלל סימני מילופאטיה (עמ' 15 לפרטיכל מיום 8.5.07) ומהראוי להביא את
16 דבריו בעמ' 19 שם ציין כי התלבט גם ביחס לעבר וכי "המדובר בארוע קל ערך... ומאז
17 התחילה הסאגה של 12 שנים של מחלה קשה. תאונה קלה יחסית, קלה מאד. הרבה
18 אנשים לא היו הולכים לרופא. בחודשים הראשונים היו דברים בכלל לא קשורים, ובמשך
19 השנים מתחילה להתפתח תמונה מחלתית לא פשוטה, שהקשר בינה ובין האירוע, הוא לא
20 חד משמעי מבחינה פיסיוולוגית, ולכן אין לי ספק שהיו דברים אחרים שגרמו לתגובה
21 הספציפית של התובעת. בין השאר עניינים נפשיים, אנחנו מדברים על ממצאים הרבה
22 מעבר לצפוי בתאונה כל כך קלה. כשאני מדבר על ניכוי מצב קודם, זה לא רק בענין כאבי
23 צוואר, אלא כל התגובה נובעת ממבנה אישיות מסויים ובחירתי בחצי...".
24 עם זאת הבהיר בהמשך בעמ' 22 :
25 "התחזות זה דבר מודע. סבל זה דבר סובייקטיבי. סבל כמובן משתנה בין אדם לאדם, וזה
26 בהתאם למבנה האישיות טרום הפגיעה, שנקבעה מזמן. אני התרשמתי מהגזמה כן, אבל
27 גם מסבל אוטנטי ולכן קבעתי לה נכות, כי אחרת הייתי קובע אפס... אני ניסיתי למרות
28 חוסר שיתוף הפעולה להגיע לממצא אמיתי" (ההדגשות שלי, י.ש.).
29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

1 הנחת היסוד של ד"ר גרופר, כי במקרה דנן המשיבה לא סובלת מתסמונת בתר חבלתית
2 בהסבירו את התסמינים השונים ומדוע אלו אינם קיימים במקרה דנן (ראו עמ' 25 שם).
3 המומחה אף הפנה לממצאיו בדבר קיומה של **"הפרעת אישיות שכוללת מרכיבים של מספר**
4 **מאפיינים אישיותיים..."** (שם בעמ' 27) ובהמשך הדברים אכן הסכים כי יכול והרקע
5 האישיותי יתפרץ בעת משבר, אך חרף זאת הסביר כי במקרה דנן לא היה מקום לזקוף את
6 מלוא נכותה של המשיבה בתחום זה בגין התאונה בלבד וזאת משתי סיבות לטעמו:
7 **"הראשונה – מה שאמרתי שאני חושב שיש איזה שהוא בסיס של חולשת אישיות קודמת,**
8 **שלא איפשר לה באופן כללי, גיוס מנגנוני הגנה מתאימים. שנית – מה שאמרתי – שלא**
9 **מדובר בהפרעה פוסט טראומתית ולכן התסמונת לא נובעת רק מסיטואציה התאונה, אלא**
10 **גם מכל התסמונת האורגנית שסבלה ממנה בהמשך..."** (שם בעמ' 28).
11 עם זאת התייחס בהרחבה להשלכות על כושר עבודתה ותפקודה וכי אכן לא תגיע למיצוי
12 הפוטנציאל שלה כפי שהייתה יכולה, כלשונו של המומחה.
13
14 לכל האמור יש להוסיף את אשר תיארה המשיבה וכן אשר עלה מחומר הראיות שעמד בפני
15 בית משפט קמא.
16
17 13. הנה כי כן נוכח חוות דעתם של המומחים והעולה מחקירתם בבית המשפט, אין
18 מקום להשגותיה של המשיבה אודות ממצא רפואי זה או אחר של מי מהמומחים. גם אם
19 רופאים אחרים שטיפלו במשיבה סברו בשונה ממומחה בית המשפט, אין הדבר מחייב את
20 מומחה בית המשפט, אלא הפוך מכך. עליו לבחון את מכלול הנתונים שבפניו ובהתאם להגיע
21 למסקנות עצמאיות משלו – וכפי שעשו שני המומחים שמונו במקרה דנן.
22 כך גם אין מקום להשגות המערערים בנושא הנכות הרפואית.
23 המומחים שניהם לא התעלמו מתיאורי המשיבה ותלונותיה, אך לאור הנחות היסוד
24 והממצאים כפי שפורטו על ידם והובאו לעיל, לא מצאו מקום לזקפם כולם לתאונה. יתר על
25 כן, לפי דעתו של המומחה בתחום האורטופדי לאור מנגנון התאונה קרוב לוודאי שפגיעה
26 שכזאת לא הייתה גורמת לנכות כלל ועיקר, אולם בפועל קיימת נכות בתחום האורטופדי
27 וכשהמומחה עצמו מאשר כי אין ממצאים ביחס לעבר, בגדר תלונות על הפרעה תפקודית
28 בתחום האורטופדי בעבר. לכן ולא בכדי התייחס המומחה לרקע הנפשי של המשיבה ולאותם
29 גורמים נוספים שיכול ומשפיעים על מצבה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

- 1 כך גם המומחה בתחום הנפשי, אינו מתעלם ממצבה לרבות בתחום הנפשי וההשלכות אף על
2 תפקוד בתחומים אחרים, אולם תולה זאת ברקע קודם של המשיבה אשר בגינו קיים קושי
3 ביכולת ההתמודדות שלה, הגם שמוסיף הוא אירועים נוספים שארעו לאחר התאונה.
4 כאמור, בית המשפט פירט ונימק מדוע בחר לאמץ את חוות דעתם של המומחים, לרבות
5 לאור התרשמותו מעדותם וחקירתם, ואין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בכגון דא, וגם
6 לאחר בחינתנו אנו נמצא שצדק בית משפט קמא במסקנותיו, הן בשאלת שיעור הנכויות
7 הרפואיות והן בשאלת הנכויות שנגרמו בגין התאונה.
8
9 14. בהתייחס לתיפקודה של המשיבה, אכן מצד אחד אין להתעלם מכך שהמשיבה
10 המשיכה בעבודתה, עבדה במספר מקומות ואף התקדמה בתחום הלימודים הגבוהים, הגם
11 שמנגד לא ניתן להתעלם ממצבה כפי שתיארו המומחים, וכפי שעלה מחומר הראיות לרבות
12 קושי במיצוי יכולתה וכישוריה, אשר לפחות חלקם של קשיים אלו נובעים מהתאונה. עם
13 זאת סוברת המשיבה כי נוכח אשר עלה מחומר הראיות היה על בית המשפט להעריך את
14 הפגיעה בכושר השתכרותה בשיעור גבוה יותר מהנכות הרפואית.
15 מנגד, במסגרת הערכת הפיצויים ובמיוחד בהתייחס להפסדי שכר בגין העבר ופגיעה בכושר
16 השתכרות בעתיד, מצא לנכון בית המשפט לקבוע, אומנם, נכות תפקודית הזזה לנכות
17 הרפואית, אולם חרף היות המדובר בנכות של 10% בלבד ועל אחת כמה וכמה שמדובר בשתי
18 נכויות בשיעור של 5% בלבד כל אחת, ביצע חישובים ארתמטיים ביחס לאבות נזק אלו, הן
19 ביחס לעבר והן ביחס לעתיד, וכשלטענת המערערים על רקע המשך עבודת המשיבה ומשך
20 שנים, עולה כי לא הוכחה כלל ועיקר פגיעה בכושר ההשתכרות, וכי בכל מקרה לא היה
21 מקום לאופן החישובים כאמור.
22
23 15. אמנם מפסק דינו של בית משפט קמא כך גם מטיעוני הצדדים בפנינו, לא קיימת
24 התייחסות מפורשת לעקרון הפגיעה ב"גולגולת דקה", על כל המשתמע מכך, אולם דומה כי
25 הן המומחים והן בית המשפט התייחסו למעשה לעקרון זה בפועל, ובצדק, הגם שלא היה
26 מקום ליחס את מלוא הנכויות הרפואיות לתאונה בגין עקרון זה, ולאור אשר פורט.
27 כך גם ביחס לנכות התפקודית כפי שקבע בית משפט קמא, בשכלול תפקודה בפועל של
28 המשיבה ובמיוחד בכל הקשור לעבודתה ומנגד אשר ציינו המומחים, מצא בית המשפט
29 לערוך חישוב מלא של הנזקים בגין הגריעה בכושר תפקודה של המשיבה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

- 1 וראו ההשלכות של רקע נפשי קודם אשר לא בא לידי ביטוי מעשי, אם כי במקרה השונה
2 כמובן מהמקרה דנן בע"א 5404/98 גזית נ' גם זו לטובה (לא פורסם 28.6.2005).
3 בלשון אחרת, בית המשפט קבע בפועל נכות תפקודית בשיעור העולה על הנכות הרפואית.
4 אם אכן היה מדובר על מקרה של קביעת נכות רפואית בשיעור של 10% בלבד וללא נסיבות
5 חריגות, אכן היה מקום שבנכות בשיעור שכזה, לא היה עורך בית המשפט חישוב ארתמיטי.
6 אולם המקרה דנן אינו מקרה רגיל לאור הנסיבות המיוחדות ולאור תפקודה בפועל של
7 המשיבה, ועל כן העריך בית המשפט כי ההשלכה בפועל של התאונה על יכולת תפקודה של
8 המשיבה, חרף המשך עבודתה של המשיבה, הינו בשיעור מלא של אותה נכות רפואית, ולא
9 מצאנו לנכון להתערב בשיקול דעתו זה של בית המשפט קמא.
- 10
- 11 16. מכאן להשגות הצדדים אודות שיעור הפיצויים כפי שקבע בית המשפט.
12 ברור שנוכח האמור עד כה, אין להיזקק למרבית טענות הצדדים הקשורות למעשה
13 להשגותיהם בענין קביעת הנכות הרפואית או התפקודית.
14 עם זאת יש לבחון את השגות הצדדים בשאלת יישום מסקנותיו אלו, בהתייחס לרכיבי הנזק
15 השונים, אשר מתוכם ראויים לבחינה נוספת שלושה רכיבים.
16 נקדים ונציין כי בכל הקשור לאשר נפסק בגין הוצאות ניידות, הוצאות רפואיות וכאב וסבל
17 אין צורך בבחינה נוספת, ולאחר שבית המשפט נימק מדוע פסק אשר פסק בגין רכיבים אלו,
18 כך גם ביחס לשאר הנטען על ידי מי מהצדדים בשאלת רכיבי הנזק השונים.
19 מכאן לאותם שלושה רכיבים אשר יש מקום להתייחסות לנטען אודותם על ידי הצדדים.
- 20
- 21 17. כאמור, ביחס לאותה פגיעה בכושר ההשתכרות לעתיד, איזן בית המשפט כראוי בין
22 הנדרש. אולם, ביחס להפסדי עבר, יש ממש בטענות המערערים, שלכאורה לא הוכח כדבעי
23 אותו נזק מיוחד של הפסדי שכר בעבר. במיוחד יפים הדברים, לאחר שבית המשפט פירט
24 והתייחס להיעדר ראיות אודות שינוי תפקודה של המשיבה בהתייחס לעבודתה. דהיינו, גם
25 אם אכן קיימת פגיעה בכושר ההשתכרות, לכאורה לא הוכחו הפסדים בפועל, כך הצעות
26 עבודה אחרות שנדחו על ידי המשיבה נוכח מצבה, ומאידך תיאור הצלחתה של המשיבה
27 בעבודתה תוך השלמת לימודיה ועוד.
- 28 בנסיבות אלו דומה כי פסיקת פיצוי בגין הפסדי העבר לפי הפסד חודשי משך אותם 142
29 חודשים, הינו על הצד הגבוה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

1 מנגד, בכל הקשור לפדיון ימי מחלה אמנם בית המשפט פירט ונימק את הנתונים השונים
2 שהוצגו בפניו, אולם בהתחשב באישורי אי-הכושר שניתנו למשיבה ואושרו על ידי בית
3 המשפט, כך גם שמלוא שכרה של המשיבה שולם לה ומשך אותה תקופה ממושכת, יחסית,
4 הסכום שקבע בית המשפט בגין נושא זה הינו על הצד הנמוך.
5 לבסוף יש להתייחס לסכום שפסק בית המשפט בגין עזרת צד שלישי, וזאת הן ביחס לעבר
6 והן ביחס לעתיד. גם אם אכן לא היה מקום לקבוע כי המשיבה זקוקה לעזרה קבועה
7 ולעריכת חישוב של נזק זה כנטען על ידי המשיבה, סבורני כי הסכום שנפסק הינו על הצד
8 הנמוך.
9
10 18. בסופו של יום לאחר ששקלנו את מלוא הנסיבות והנטען, כך גם כל הקשור בסכום
11 הכולל שנפסק, סבורים אנו כי יש מקום להפחית סכום של 43,000 ₪ מסכום הפיצויי הכולל
12 כפי שפסק בית המשפט קמא, וזאת למועד מתן פסק הדין בערכאה קמא.
13 כך גם יופחת שכ"ט עו"ד שנפסק בגין סכום זה.
14

חלק ב' – ערעור בנושא פרוסום פסק הדין

15
16 19. המשיבה פנתה לבית משפט קמא בבקשה כי יורה "להסיר את פסק הדין מאתרי
17 אינטרנט ומאגרי מידע", לאחר שגילתה כי פסק הדין שניתן בעניינה נגיש לכל דורש.
18 המערערים התנגדו לבקשה בשל עיקרון פומביות הדיון.
19
20 בית משפט קמא דחה את הבקשה במסגרת החלטתו מיום 14.12.2008. בית המשפט הפנה
21 לסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, ולסעיף 68(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-
22 1984 (להלן: חוק בתי המשפט), שבהם נקבע "עקרון פומביות הדיון", ממנו נגזרת גם הזכות
23 לפרסם את אשר נאמר והתרחש בין כתלי בית המשפט, ובכלל זאת את זהות הצדדים. בית
24 המשפט קבע כי הפגיעה בעקרון זה אפשרית, רק מכוח עיגון מפורש בחוק. בית המשפט ציין
25 כי אף עקרון זה איננו מוחלט אלא יחסי, כשהיקפו נגזר מאיזון בינו לבין ערכים, זכויות
26 ואינטרסים אחרים. עם זאת מצטט בית המשפט כי בהתנגשות עם זכויות אחרות, הרי
27 שיישמר לעקרון הפומביות מעמד בכורה של "זכות עילאית".
28 עוד הפנה בית המשפט לסעיפים 68–71 לחוק בתי המשפט, הדנים בחריגים לעקרון
29 הפומביות. בית המשפט קבע כי נסיבות העניין אינן מתאימות לאחד המקרים המוזכרים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

1 במסגרת הסעיפים האמורים, למעט הטענה כי איסור הפרסום נחוץ לשם מניעת פגיעה
2 חמורה בפרטיות (סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט).

3 בית המשפט הפנה לסעיף 2 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: **חוק הגנת**
4 **הפרטיות**) המונה רשימת מקרים העולים כדי פגיעה בפרטיות. עם זאת, קבע בית המשפט,
5 שביחס לאיזון, בין האמור בחוק זה לבין עקרון הפומביות, הרי שרק במקרה ונגרמת פגיעה
6 חמורה בפרטיות, ייסוג עקרון הפומביות אחור, מפני הזכות של צנעת הפרט.

7 בענייננו, בית המשפט קבע כי אין המדובר בפגיעה "חמורה", הגוברת על עקרון פומביות
8 הדיון, וכדלקמן:

9 "הנזק לו טוענת המבקשת במסגרת בקשתה זו הוא נזק מהסוג הנלווה באופן

10 טבעי ורגיל למהלך של הגשת תביעה לפיצויים בגין נזקי גוף. אין מדובר

11 במקרה חריג, בו יגרם למבקשת נזק חמור במיוחד, השונה מכל מקרה אחר.

12 קבלת טענתה של המבקשת תביא למצב בו ניתן יהיה לאסור פרסומם של כל

13 פסקי הדין שענינם תביעות לפיצויים בגין נזקי גוף, שהרי בכל תיק כזה

14 מתקיים דיון בדבר מצבו הרפואי של התובע, תפקודו, מצבו הכלכלי,

15 התעסוקתי, השתכרותו ועוד....

16 ההלכה היא, כאמור, כי את החריגים לעקרון פומביות הדיון ולחופש הפרסום,

17 הנובע ממנו, יש לפרש בצמצום רב...

18 פגיעה חמורה בפרטיות לא הוכחה בענייננו".

19
20 המשיבה טוענת כי שגה בית המשפט קמא כשקבע כי הפגיעה איננה חמורה. לטענתה,

21 "פרסום מידע אישי ואינטימי אודותיה ואודות משפחתה בתפוצה כלל עולמית ברשת

22 האינטרנט, הנגיש לכל גולש בגלובוס כולו, להבדיל מפרסום אחר (באולם בית המשפט או

23 בעיתונות הכתובה למשל) הופך את הפגיעה בפרטיותה ל'חמורה' עוד יותר ועלול לגרום לה

24 ולמשפחתה נזק רב בלתי הפיך".

25
26 המערערים, במסגרת הדיון בפנינו, הודיעו כי הם משאירים השגה זאת לשיקול דעת בית

27 המשפט, וללא התערבותם.

28
29 בשאלה זאת הותר לאגודה להצטרף לדיון וכידיד בית המשפט.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

ב"כ המלומד של האגודה צירף לטענותיו אסמכתאות משפטיות, שעזרו להבהיר את המצב המצוי והראוי, ועל כך נתונה לו תודתנו.

המסגרת הנורמטיבית

20. המסגרת הנורמטיבית תוארה בהרחבה במסגרת החלטתו של בית משפט קמא (ראו הפסיקה שהובאה שם), ואין לנו אלא לשוב על עקרונות הדברים :

מחד גיסא ניצבת הזכות לפרטיות, שמועגנת בעיקר בסעיף 7 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, בחוק הגנת הפרטיות, ובעוד סעיפים רבים הפוזרים במרחב החקיקתי (להעמקה בדבר היקפה ותחולתה של זכות זו ראו את מאמרו של המלומד מ' בירנהק "שליטה והסכמה: הבסיס העיוני של הזכות לפרטיות" 9 משפט וממשל יא (תשס"ח); להלן: **בירנהק**; ראו גם ה. סומר א. שרף ת. שוויצר "הזכות החוקתית לפרטיות" מסמך רקע שהוגש לוועדת החוקה, חוק ומשפט של הכנסת ביום 18.11.2004; להלן: **מסמך הרקע**).

זכות זו מצדיקה את עצמה ומבלי להיזקק להנמקות תועלתניות, ובשונה מעיקרון הפומביות. עם זאת, ניתן למצוא כי אם לא נשמור על הזכות לפרטיות, הרי שאף זכות הגישה לערכאות תמצא חסירה, באופן שהציבור ירתע מלגשת לערכאות, אם יידע מראש כי פרטיותו תיפגע. עמד על כך כב' השופט א' גולדברג בעניין אבי יצחק, וכדלקמן :

"ככלל ההגנה על שמו הטוב של אדם אינה זקוקה לצידוקים תועלתניים-

חיצוניים, הרי שככל שמדובר בהגנה על שמו הטוב של אדם במסגרת ההליך

השיפוטי, עשויה ההגנה לשרת גם מטרה חיצונית חשובה, והיא הסרת

המחסום מפנייה לבית המשפט, והגנה על זכותו של כל אדם לפנות לרשויות

השיפוטיות לשם הגנה על זכויותיו" (רע"א 3614/97 עו"ד אבי יצחק נ' חברת

החדשות הישראלית בע"מ, פ"ד נג(1) 26; להלן: פס"ד אבי יצחק).

את הדרך שבה ראוי לפרש את הזכות לפרטיות קבע כב' השופט (כתוארו אז) א' ברק בפס"ד דיין (בג"ץ 2481/93 דיין נ' מפקד מחוז ירושלים, פ"ד מח(2) 456, 470):

"כל אדם בישראל 'זכאי לפרטיות' (סעיף 7 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו).

היקפה של זכות זו אינו נקי מספקות. רבות נכתב עליה. עתה, משניתן לה

בסיס חוקתי חזק, יש לפרשה מתוך 'מבט רחב' 'ומתוך הבנה כי עניין לנו

בהוראה הקובעת אורחות חיים. עניין לנו בניסיון אנושי החייב להתאים את

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

עצמו למציאות חיים משתנה'. על כן יש לפרש הוראה חוקתית 'מתוך תפיסה רחבה, ולא באופן טכני'."

מאידך גיסא, אל מול הזכות לפרטיות עומד, לכאורה, עיקרון פומביות הדיון, שנקבע בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, ובסימן ו' לחוק בתי המשפט. מעיקרון זה נגזרת הזכות לפרסם את אשר נאמר בבית המשפט, ואת המתרחש בו, ובכלל זאת אף את זהות הצדדים (ראו: פסקה 4 לבש"פ 2484/05 פרי נ' מדינת ישראל (לא פורסם 18.7.2005)). בתחרות שבין הזכויות הרי שבעיקרון, הבכורה נתונה לזכות פומביות הדיון, הואיל ועסקינן בהוראה מיוחדת הגוברת על הוראה כללית (סוף פסקה 8 לדברי כב' השופט ע' פוגלמן בע"א 4963/07 ידיעות אחרונות בע"מ נ' עו"ד פלוני (לא פורסם 27.2.2008), להלן: פס"ד ידיעות; כב' הנשיא (כתוארו אז) א' ברק הציע מערכת איזון אחרת, ראו בג"ץ 1435/03 פלונית נ' בית הדין למשמעת של עובדי המדינה בחיפה, פ"ד נח(1) 529; ראו גם בג"ץ האגודה לקמן, שבו הוצבה שיטתו של הנשיא ברק בניגוד לשיטתה של כב' השופט ד' דורנר ששיטתה כשיטתו של כב' השופט פוגלמן).

כב' הנשיאה ד' בייניש עמדה בהרחבה על עיקרון פומביות הדיון, וכדלקמן:

"17. עקרון פומביות הדיון הוא עקרון יסוד של כל משטר דמוקרטי. הוא בעל מעמד חוקתי על-חוקי בשיטתנו המשפטית, ועל חשיבותו ומרכזיותו אין חולק... עקרון יסוד זה חל על בתי המשפט בפעולתם (ראו סעיף 68 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להלן: חוק בתי המשפט)... בשמירתו של עקרון פומביות הדיון "טמונה, כידוע, אחת הערובות העיקריות לתקינותו של ההליך המשפטי, הן בתחום עשיית הצדק ובירור האמת, הלכה למעשה, והן בתחום מראית פני הצדק קבל עם ועדה..." (דברי השופט מצא בע"פ 353/88 וילנר נ' מדינת ישראל, פ"ד מה(2) 444, 450 והאסמכתאות שם (1991) (להלן: עניין וילנר))... דיון פומבי מהווה סימן היכר לשיטה משפטית בחברה דמוקרטית, הפותחת את שעריה ומזמינה את כלל הציבור להיחשף לפעולותיה, ללמוד אותן, להעריך אותן ולהעבירן תחת שבט הביקורת (ראו בש"פ 2484/05 פרי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 18.7.2005)). עקרון פומביות הדיון נועד להבטיח, כי המידע על אודות ההתרחשויות באולם בית המשפט ועל אודות פעולותיה של הרשות השופטת יהיה גלוי לציבור ויאפשר שקיפות, פתיחות וביקורת ציבורית. לפיכך, יש לראות בעקרון פומביות הדיון תנאי הכרחי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

1 לתקינותה של מערכת המשפט כולה ולהבטחתו של אמון הציבור בה, ומכאן
2 החשיבות שיש לייחס לאופן מימושו הלכה למעשה..
3 18. ...בתמצית ניתן לומר כי שלושה רציונלים עיקריים עומדים ביסודו -
4 הרציונל הראשון הינו ההכרה בזכות הציבור לדעת, המבוססת על חופש
5 הביטוי וחופש העיתונות (ראו עניין מוזס, בעמ' 598-600), הן בהיבט הנוגע
6 לזכות הציבור לקבל מידע על פעולתן של הרשויות, והן בהיבט הנוגע לחשיבות
7 הפרסום ברבים ככלי לעיצוב השקפותיו ודעותיו של הפרט בחברה דמוקרטית.
8 הרציונל השני הינו תרומתה של הפומביות לשיפור איכות ההחלטה הניתנת
9 בסיום ההליך (ראו עניין אבי-יצחק, בעמ' 46), וזאת בין היתר באמצעות
10 חשיפתו של ההליך המשפטי לעיני הציבור ולשיפוטו (וראו דברי השופט ד'
11 לוין (כתוארו דאז) בע"פ 334/81 הגינזר נ' מדינת ישראל, פ"ד לו(1) 827, 832
12 (1982)).

13 הרציונל השלישי נשען על חשיבותו של עקרון זה ביצירת אמון הציבור
14 ברשויות הציבור בכלל ובבתי המשפט בפרט, שכן הוא תורם ליצירתה של
15 מראית פני הליך עשיית הצדק באופן המקדם אמון זה...
16 להשלמת התמונה יצוין, כי בפסיקה התעוררה מחלוקת בשאלה האם
17 הרציונלים לעקרון פומביות הדיון הינם במהותם רציונלים מוסדיים וכלליים
18 החלים באופן דומה בכל מקרה ומקרה או שמא יש מקום להעניק להם משקל
19 שונה בהתאם למידת העניין הציבורי שמעורר העניין הקונקרטי המונח בפני
20 בית המשפט (וראו דברי השופט א' גולדברג בעניין אבי יצחק, בעמ' 51 למול
21 דברי השופט ת' אור בעניין אבי יצחק, עמ' 63) " (פסקאות 17 – 18 בג"ץ
22 5917/97 האגודה לזכויות האזרח בישראל נ' שר המשפטים (לא פורסם
23 8.10.2009); להלן : בג"ץ האגודה).

24
25 21. המחוקק לא התעלם מההתנגשות שבין שתי זכויות אלו: בסעיף 68(א) לחוק בתי
26 המשפט נקבע, כאמור, כי בית המשפט ידון בפומבי, וס"ק (ב) מונה רשימת חריגים, שבהם
27 רשאי בית המשפט לדון בדלתיים סגורות. סעיף 70, שעניינו איסור פרסום, קשור, אך איננו
28 תלוי, בסעיף 68, שעניינו דיון בדלתיים סגורות. סעיף 70(א) קושר בין שני הסעיפים בקובעו
29 "לא יפרסם אדם דבר על דיון שהתנהל בבית משפט בדלתיים סגורות אלא ברשות בית

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

המשפט". עוד מוסיף הסעיף וקובע מספר מקרים בהם יתקיים איסור פרסום. לגופם של דברים, הרלוונטי לענייננו הוא סעיף 70(ד) הקובע כדלקמן (ההדגשות שלי):

"(ד) בית משפט רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית המשפט, במידה שהוא רואה צורך בכך לשם הגנה על בטחונו של בעל דין, עד או אדם אחר ששמו הוזכר בדיון או לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות של אחד מהם או לשם מניעת פגיעה בפרטיותו של אדם עם מוגבלות שכלית או של אדם עם מוגבלות נפשית, כהגדרתם בחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות, של אחד מהם".

כאמור, בית משפט קמא הסכים כי בענייננו אכן נפגעת פרטיות המשיבה, אך פגיעה זו איננה מהווה פגיעה חמורה. אם כן, שומא עלינו לבחון האם בנסיבות העניין, הפגיעה בפרטיות עולה כדי פגיעה חמורה, ועל פי המבחנים שנקבעו בפסיקה.

שאלה זו, על אף ניסוחה הפשטני איננה כה פשוטה, והמענה עליה דורש מעט הרחבה, שכן פרשנות של סעיף חוק תהיה על פי תכליתו ומטרתו. זאת בשים לב להבדל שבין התכלית הסובייקטיבית, שהיא התכלית שעמדה לנגד עיניו של יוצר החוק, לבין התכלית הסובייקטיבית, שעניינה במטרות שנועד החוק להגשים בחברה דמוקרטית. על תכלית החוק ניתן ללמוד הן מלשון החוק, והן מנסיבות חיצוניות (ראו: בג"ץ 10980/04 איגוד הממונים על ביטות ברשויות המקומיות נ' שרת החינוך (לא פורסם 23.1.2007)). בית המשפט יבחן את לשון הסעיף המדובר, לשון החוק בכללותו וסעיפים הדומים לו שנחקקו בחוקים אחרים. עוד יבחן בית המשפט את ההיסטוריה החקיקתית.

בית המשפט העליון בעניין ידיעות מזכיר מספר מבחנים ושיקולים אותם יבחן בית המשפט כדלקמן (ההדגשות שלי):

"השאלה אם פגיעה בפרטיות עולה לכדי פגיעה חמורה תיבחן בשים לב לאופי המידע הפוגע. ככלל, ככל שהמידע מתייחס לעניינים המשתייכים לליבת המונח פרטיות, תגבר הנטייה לראות בפגיעה כפגיעה חמורה. עולה מן האמור, כי כתנאי להפעלת הסמכות לפי סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט, על בית המשפט לבחון הן את מהות הזכות הנפגעת, הן את עוצמת הפגיעה בה. רק אם מגיע בית המשפט למסקנה כי הפרסום יביא לפגיעה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

1 בפרטיות, וכי הפגיעה האמורה הינה פגיעה חמורה, שומה עליו לשקול האם
2 יש מקום להפעיל סמכותו ולאסור פרסום. גם בשלב זה, על בית המשפט לאזן
3 בין עקרון פומביות הדיון לבין הפגיעה בפרטיות. בגדר איזון זה יש לשקול את
4 מידת העניין הציבורי שבפרסום המסוים אל מול הנזק שייגרם כתוצאה
5 ממנו...בנוסף, ומבלי לקבוע רשימה סגורה של שיקולים אפשריים, ניתן
6 להביא במניין השיקולים את השלב בו נמצא הדיון השיפוטי... בצד האמור
7 נזכיר, כי כפי שנספק לא אחת, את החריגים לעקרון פומביות הדיון יש לפרש
8 על דרך הצמצום..."

9
10 וראו לאחרונה את החלטת כב' השופט עמית בבש"פ 1659/11 שטנגר נ. מדינת ישראל (לא
11 פורסם, 26.4.11) (להלן: עניין שטנגר).

12
13 22. עוד יש להוסיף כי יש מקום להבחנה בין איסור פרסום כולל של ההליך המשפטי או
14 חלקים ממנו, כך גם פרסום פסק הדין, לבין אפשרות לפרסום פסק הדין אך ללא שמות או
15 פרטים מזהים.
16 ודוק, גם בנושאים בהם קבע המחוקק אסור פרסום אודותם, כגון בענייני משפחה, מוסמך
17 בית המשפט להתיר פרסום, וכדבר שבשגרה מתירים בתי המשפט פרסום שכזה, תוך הותרת
18 איסור הפרסום ביחס לשמות הצדדים או פרטים מזהים.
19 יוער, במאמר מוסגר, כי חרף האמור, באותם מקרים בהם לא פעל בית המשפט כאמור,
20 פסקי דין שכאלה אינם מפורסמים ובאופן שכיום בניגוד לתחומי משפט אחרים, חלק ניכר
21 מפסיקת בתי המשפט בענייני משפחה ובמיוחד של הערכאות הדיוניות אינו מפורסם או
22 לעיתים מפורסם בצבור בניגוד לדין.

23 [ראו גם הצעת חוק בתי המשפט (תיקון) – חובת פרסום פסקי דין והחלטות של בית
24 המשפט לענייני משפחה), התשע"א-2010, הונחה על שולחן הכנסת ביום 8.11.2010, ודברי
25 ההסבר שם; וכן ראו את ביקורתה של פרופ' רות הלפרין קדרי "מזונות אישה! מתפיסה של
26 שונות לתפיסה של (אי)-שוויון" משפט וממשל ז' 767 792 ואילך (התשס"ה)].

27
28 23. בענייננו, נדרשים אנו לאפשרות האחרונה, כך גם בהתייחס לפרסום באינטרנט על כל
29 המשתמע מכך.

30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

הגנת הפרטיות מול עקרון פומביות הדיון

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
24. השאלה הנשאלת עד היכן נפרשת הזכות לפרטיות. המלומד בירנהק מציין במאמרו הנ"ל, כי על אף מעמדה הרם הרי שהיא לא זכתה לתשומת לב שיפוטית רבה במיוחד. נראה כי בכל הנוגע לפרטיות הקלאסית: מעשיו של אדם בתוך ביתו, תוכנו של שיחות טלפון, מעטפות חתומות, מצב רפואי, חיי המשפחה, יחסים שבינו לבינה, מצב כלכלי וכד', תהיה הסכמה רחבה כי הם באים בגדרה של הזכות לפרטיות. הפסיקה הרחיבה את תחום ההגנה, אף מעבר לאותה פרטיות קלאסית. כך למשל, קובע כב' השופט בד' בעניין ונטורה (ע"א 439/88 רשם מאגרי המידע נ' ונטורה, פ"ד מח(3) 808):
- "כל מידע הקשור לחייו הפרטיים של אותו אדם, לרבות שמו, כתובתו, מספר הטלפון שלו, מקום עבודתו, וזהות חבריו, יחסיו עם אשתו ויתר חברי משפחתו וכדומה".**
- עוד אנו מוצאים כי הפסיקה קיבלה הלכה למעשה את אמרתם של וורן וברנדייס בעניין, כי הזכות לפרטיות היא הזכות להיעזב במנוחה - The right to be left alone (S. Warren & L. Brandeis, *The Right to Privacy*, 4 HARV. L. REV. 193 1890; ראו גם בג"ץ 6650/04 פלונית נ' בית הדין הרבני האזורי נתניה (לא פורסם 14.5.2006) המרחיב בעניין, ואת הפסיקה שם).
- למעשה הגדרה חדשה וברורה אין בנמצא. בירנהק מציין מספר סיבות אפשריות לעמימותה של זכות זו: גילה הצעיר של הזכות; מבחר ההצדקות ודלות הפסיקה; מקורות האיום על הזכות, המדינה והשוק. לדעתו, הסיבה המהותית לעמימות נובעת מתלותה של הפרטיות בסביבה החברתית ובטכנולוגיה, ועל כך עוד נרחיב לקמן.
- מעיון בלשון סעיף 70(ד) עצמו, נראה כי המחוקק שם דגש מיוחד על כך הפגיעה בפרטיות תהיה חמורה, שכן מחד גיסא בהתייחס לכל אדם נכתב **"מניעת פגיעה חמורה בפרטיות"**, ומאידך גיסא בהתייחס לאדם עם מוגבלות שכלית או נפשית נכתב **"מניעת פגיעה בפרטיותו"**, ומבלי לציין כי יש צורך שהפגיעה תהיה חמורה.
- כך גם בדברי ההסבר להצעת חוק בתי המשפט (תיקון מס' 31) (איסור פרסום), התשס"א-2001 (ה"ח ממשלה 2976 מיום 24.1.2001) (להלן: **הצעת חוק איסור פרסום**), שבה הוצע להוסיף את הפגיעה בפרטיות בכל אדם, נכתב **"כי מוצע לתקן את סעיף 70... ולהסמיך את בית המשפט לאסור פרסום בקשר לדיוני בית המשפט, אם הוא רואה צורך בכך לשם מניעת פגיעה חמורה בפרטיות של בעל דין"**. לעומת זאת, כאשר לימים הוצע במסגרת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

1 הצעת חוק בתי המשפט [נוסח משולב] (תיקון מס' 28) (מבנה מערכת בתי המשפט
2 ותיקונים שונים), התש"ס-2000 (ה"ח ממשלה 101 מיום 10.5.2004, 432), להוסיף הגנה גם
3 על פרטיותם של בעלי מוגבלות נפשית או שכלית, נכתב פרטיות בלבד.
4 הדברים מובנים מאליהם, שכן אלו האחרונים נתפסים על ידי המחוקק כזקוקים להגנה
5 מיוחדת לפרטיותם, ובדומה לקטינים וחסרי ישע. בהתאם אף תוקן סעיף 68(ב) לחוק בתי
6 המשפט, הקובע את החריגים לכלל פומביות הדיון, שבהם בית המשפט רשאי לדון בדלתיים
7 סגורות, על דרך של הוספת עילה של הגנה על עניינו של אדם עם מוגבלות שכלית או נפשית.
8 על אף האמור, מתעורר מעט קושי מעיון בפרוטוקולים של וועדות הכנסת שאיננו חושף כי
9 אכן הושם דגש על חומרת הפגיעה (ראו פרוטוקול 404 ועדת החוקה, חוק ומשפט
10 24.12.2001 ; פרוטוקול 459 ועדת החוקה, חוק ומשפט 29.4.2002).

11
12 אין ספק כי אותם עניינים אשר קרובים לליבת הפרטיות, דוגמת יחסים אינטימיים בין בני
13 זוג, פגיעה בהם תיחשב לפגיעה חמורה בפרטיות.
14 אך עדיין עלינו לבחון מהי אותה פגיעה חמורה בהתייחס לשאלה דנן.

15
16 25. כך יש גם מקום להפנות לעולה לכאורה מדברי חקיקה אחרים :
17 א. סעיף 25(א) לחוק בתי הדין המינהליים, התשנ"ב-1992 קובע את עקרון פומביות
18 הדיון בבתי הדין. ס"ק (ב) דן בחריגים, בהם רשאי בית המשפט לדון בדלתיים סגורות, ובתת
19 סעיף (5) צויין החריג "הדיון הפומבי עלול לפגוע בצנעת הפרט". בס"ק (ה) נכתב כי יחולו
20 ההוראות בדבר איסור פרסום המפורטות בחוק בתי המשפט, כאילו היה זה דיון בדלתיים
21 סגורות בבית משפט.

22
23 בדברי ההסבר להצעת החוק נכתב (ה"ח 2073 מיום 17.7.1991) :
24 "ההוראות בדבר פומביות הדיון מקבילות, באופן כללי, לאלה החלות על בית
25 המשפט. עם זאת נוספו שתי עילות אשר אינן נזכרות בחוק בתי המשפט...
26 ואשר להן עשויה להיות חשיבות מיוחדת לגבי בתי דין מינהליים והן: פגיעה
27 בסוד מסחרי או פגיעה בצנעת הפרט".

28 הצעת חוק זו, שקדמה כעשור להצעת חוק איסור פרסום, הסתפקה בכל פגיעה בפרטיות,
29 ולא התנתה את סגירת הדלתות בפגיעה חמורה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

1 סעיף 65א(א) **לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961** קובע את זכות פומביות
2 הדיון בבית הדין המשמעת. בדומה לעיל, ס"ק (ב) דן בחריגים, שבהם רשאי בית המשפט
3 לדון בדלתיים סגורות, ובתת סעיף (8) צוין החריג "**הדיון הפומבי עלול לפגוע בצנעת**
4 **הפרט**". בס"ק (ה) נכתב כי יחולו ההוראות בדבר איסור פרסום המפורטות בחוק בתי
5 המשפט, לפי העניין ובשינויים המחויבים. אף כאן אין אנו מוצאים את אותה דרישה לפגיעה
6 חמורה בצנעת הפרט.

7

8 מסקנת האמור, כי אין לכאורה הכרח לפרש את דרישת החומרה באופן נוקשה, אלא יש
9 לבחון דרישה זו על רקע של שיקולים נוספים, דוגמת השלב שבו מבוקש איסור הפרסום,
10 מיקום הפגיעה בפרטיות ביחס לליבת הזכות לפרטיות, מעמדו של הנפגע, העניין הציבורי,
11 ועוד שיקולים אליהם נידרש לקמן.

12

13 **ג. מגמת הרחבת טווח המקרים שבהם גוברת הזכות לפרטיות על זכות הפומביות**
14 עוד יש לציין כי אין להתעלם מהמגמה של המחוקק להרחיב את תחום העניינים והאנשים
15 אשר לגביהם תגבר הזכות לפרטיות על פני הזכות של פומביות הדיון. ייתכן, כי מגמה זו
16 שורשיה במגמה כללית המרחיבה את זכותו של הפרט לאוטונומיה אישית, בין היתר על רקע
17 הקדמה הטכנולוגית (ראו גם הע"ש 12 במאמרו של בירנהק על הפערים הבין דוריים
18 בתפיסת הזכות, וכן ניתוחו בפרק "פרטיות וחברה" עמ' 14 ואילך). כך אנו מוצאים כי
19 סעיפים 68 ו-70 לחוק בתי המשפט מתרחבים בהדרגה וחלים על יותר עניינים. כן, ניתן
20 לראות את התרחבות ההגנה בחקיקה ספציפית. לקמן מדגם קטן מאותה חקיקה :

21 **קטינים וחסרי ישע** - סעיף 24 **לחוק הנוער (טיפול והשגחה), תש"ך - 1960**, שעניינו הגנת
22 קטין מפני פרסומים מזיקים, אשר תוקן והורחב במשך השנים (20.8.1968, 27.7.1998,
23 21.3.1996, 5.8.1998, 11.3.2004, 23.3.2010, 9.12.2010). סעיף 9 **לחוק הנוער (שפיטה,**
24 **ענישה ודרכי טיפול), תשל"א-1971** הקובע כי בית משפט לנוער ידון בדלתיים סגורות.
25 תיקון סעיף 70(ג) לחוק בתי המשפט בהתאם ביום 3.7.1985 וביום 29.10.2006.

26

27

28 **ענייני משפחה** - הוספת סעיף 68(ה) הקובע שבעיקרון הדיונים בענייני משפחה ידונו
29 בדלתיים סגורות (7.8.1995, 30.7.2009).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

1 הוספת תקנה 258יט לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 שעניינה קביעת חיסיון
2 ביחידות הסיוע (31.1.2001).

3
4 **חייבים** – הוספת סעיף 67(ג) **לחוק ההוצאה לפועל, תשכ"ז-1967** הקובע כי חקירת יכולת
5 יכול ותהיה בדלתיים סגורות וכפי שיורה רשם ההוצאה לפועל (27.6.1999).

6
7 **הפליה והטרדה מינית בעבודה** – קביעת סעיף 10א **לחוק שוויון ההזדמנויות בעבודה,**
8 **התשמ"ח-1988** במסגרת תיקון מיום 21.6.1995 ומיום 19.3.1998 כי בית המשפט רשאי לדון
9 בעניינים אלה בדלתיים סגורות.

10
11 **עבירות מין** – הוספת סעיף קטן 5 לסעיף 68(ב) לחוק בתי המשפט ביום 19.9.1998.

12
13 **קורבנות סחר** – סעיפים 68(9) ו-70(ג) לחוק בתי המשפט תוקנו ביום 29.10.2006, כך שיכללו
14 קורבנות סחר. קודם לכן ביום 14.4.2001 חתמה המדינה על אמנה בינלאומית, שבמסגרתה
15 נקבע כי על המדינות שהן צדדים לאמנה להגן על פרטיות הקורבנות במסגרת המשפט
16 המקומי לרבות הגנה על זיהויים בהליכים המשפטיים (ראו ע"ע (ארצי) 247/07 **פלונית נ'**
17 **קוצ'יק** (לא פורסם 12.10.2009)).

18
19 **אנשים בעלי מוגבלות** – תיקון ס"ק (4) לסעיף 98(ב) לחוק בתי המשפט ביום 8.12.2006.

20
21 מלבד החקיקה שנתקבלה, ניתן למצוא הצעות חוק, שלא נתקבלו, שהלכו בדרך המרחיבה
22 את הזכות לפרטיות על חשבון עיקרון פומביות הדיון, לקמן מקצתם:
23 **הצעת חוק בתי המשפט (תיקון - אי ציון שמות בפסקי דין), התשס"ח-2007**, שהונחה על
24 שולחן הכנסת ביום 8.10.2007, הציעה כי "**בפרסום פסק דין של בית המשפט לא יצוין שם**
25 **בעל דין, עד או אדם אחר, אלא ברשות בית המשפט ומטעמים מיוחדים שיירשמו**" (להלן:
26 **"ח-אי-ציון שמות**)).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

1
2 הצעת חוק בתי המשפט (תיקון – איסור פרסום שמות קטינים בהליכים אזרחיים),
3 התשס"ט-2009, שהונחה על שולחן הכנסת ביום 22.6.2009.

4
5 הצעת חוק בתי המשפט (תיקון – פרסום שם חשוד), התש"ע-2010, שהונחה על שולחן
6 הכנסת ביום 15.3.2010, מציעה כי ייאסר פרסום על הגשת כתב אישום או תובענה טרם
7 חלפו 30 יום, וזאת כדי ליתן אפשרות לנתבע או לנאשם הזדמנות להגן על עצמו, בטרם
8 ייעשה הפרסום. הצעת חוק דומה הוגשה ביום 26.2.2007.

9
10 הצעת חוק הגנת הפרטיות (תיקון – פרסום תמונתו של נפגע), התש"ע-2010 שהונחה על
11 שולחן הכנסת ביום 8.3.2010 שעניינה איסור פרסום תמונות של נפגעים כתוצאה מאסון.

12
13 מלבד מגמת המחוקק ניתן למצוא מגמה דומה בפסיקתו של בית המשפט. כך למשל בעניין
14 חשיפת חומר חקירה הנוגע לעד מתלונן (ראו: עלאא מסארוה "חשיפת חומר חקירה והזכות
15 לפרטיות: האם רוח חדשה נושבת מבית המשפט העליון?" הסניגור 38 3 (2000)). כך גם
16 בעניין הזכות החוקתית להגנה על פרטיות מפני חיפוש, הקדים בית המשפט העליון את
17 המחוקק בקובעו כללים בעניין (ראו עמנואל גרוס, "הזכויות הדיוניות של החשוד או הנאשם
18 על פי חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, מחקרי משפט יג 155 (תשנ"ו)).
19 [לתחומים נוספים ראו את אשר הובא במסמך הרקע].

20
21 26. אחד מהשיקולים אותם בית המשפט ישקול הוא מעמדו ומיהותו של הנפגע. בחינת
22 מעמדו, יש לבחון האם מדובר בבעל דין בתיק אזרחי/פלילי, עד, אדם הקשור ישירות לנושא
23 הדיון (נפגע עבירה), אדם הקשור בעקיפין (עד ראיה) וכד'. בחינת מיהותו של הנפגע, יש
24 לבחון האם מדובר בקטין, אדם חסר ישע, באדם בעל מוגבלות, בקרבן עבירה, איש ציבור
25 וכד'.

26
27 [ראו פסקה 13 לפס"ד ידיעות שם הביע כב' השופט פוגלמן את דעתו כי בעניין הנוגע למערכת
28 היחסים המקצועית שבין לקוח לעורך דין, קיים עניין ציבורי בפרסום, נוכח מקצועו של עו"ד
29 הנותן שירותים לציבור הרחב; כן ראו לקמן את היחס שבין איש ציבור לבין השיקול של
30 פרסום עניין ציבורי]

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

1
2 27. שיקול חשוב הוא השלב שבו מבוקש איסור הפרסום. אינו דומה ראשית ההליך,
3 לאמצעיתו, לסופו או לבתר סופו (כבענייננו). מאזן השיקולים משתנה עת אנו נמצאים בסוף
4 ההליך, ודומה כי ככל שהזמן חולף, כך משקלו של עיקרון פומביות הדיון פוחת אל מול
5 הזכות לפרטיות.
6 זו הייתה מסקנתו של המלומד ת' מוסקוביץ לאחר שהציב את הרציונל העומד מאחורי
7 עיקרון פומביות הדיון אל מול זכות הפרטיות בשלב זה, וכדלקמן.
8 את הרציונל העומד מאחורי עיקרון פומביות הדיון סיכם המלומד מוסקוביץ כך (שם 439):
9 "העיקרון פורש כזכותו של הציבור לפקח על בתי-המשפט, מה שימנע משפט
10 שרירותי ומשוא-פנים. יתרון נוסף הוא משפט הוגן יותר לבעלי הדין בגלל
11 האפשרות לגורמים מחוץ להליך לדעת, וממילא לסכל, הצגת ראיות כוזבות.
12 אין כל זכות לבתי המשפט לעשות בעיקרון זה כברשות היחיד שלהם, ורק
13 באותם מקרים ספורים שהמחוקק התיר להם, רשאים הם לסגור את הדלתות
14 וממילא לאסור את הפרסום".
15
16 לאחר שהשווה את האמור לעיל עם הזכות לפרטיות, הוא הגיע למסקנה הבאה (שם 444):
17 "מה מהיתרונות של פומביות הדיון נשאר כאשר השאלה איננה האם להתיר
18 או לא להתיר נוכחות חופשית של קהל באולם המשפט, אלא האם להתיר או
19 לא להתיר פרסום שמות צדדים להליך שיפוטי בסדרה כמו "פסקי דין" –
20 סדרה שכרכיה נשארים על מדפי הספריות שנים רבות ובשל אופייה של שיטת
21 המשפט בארץ אף לא מעלים שם אבק.
22 בפסק דין שצוטט ממנו לעיל, השופט לוין מסביר – לדעתי בצורה ממצה – את
23 יתרונותיו של עקרון הפומביות. הוא מחלק את יתרונותיו של עקרון הפומביות
24 לשני סוגים:
25 פיקוח של הציבור הרחב על בתי-המשפט ומניעת עיוות דין גלוי.
26 פיקוח על בעלי הדין והאפשרות להכחיש ראיה כוזבת מיד עם הגשתה לבית
27 המשפט.
28 יתרונות אלו הם אמנם די חשובים כדי לפגוע בזכות הפרטיות של אלו הנזקקים
29 לדיון משפטי בעניינם, אך כיצד יתרונות אלו באים לידי ביטוי בפרסום שמות
30 ב"פסקי דין"? האם מי שקורא היום את פסק דין מנדלברוט נ' היועמ"ש יוכל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

1 לזהות בפסק-הדין איזשהו משוא-פנים של השופט או לראות בעליל שראיה
2 מהראיות שהוגשו לבית-המשפט בשקר היה יסודה? ברור שלא. אותו
3 סטודנט, חוקר, עורך דין או כל מי שנעזר ב"פסקי-דין" לא מפק כל תועלת
4 חיובית מפרסום שמות בפסק-הדין, אך הנזק שנגרם לנאשמים ששמו מונצח
5 לדיראון-עולם בספריות המשפטיות הוא רב מאוד ובלתי-הפיך. מה יוכל
6 לעשות אותו עורך-דין, שהשופט ברנזון סירב לאסור את פרסום שמו כדי לתקן
7 את הנזק שנגרם ליוקרתו המקצועית ונשאר זמן רב אחרי תקופת ההתיישנות
8 והמחיקה של מעשהו? גם אם נציג את השאלה בצורה פחות דרמטית, מדוע
9 אדם פשוט שפנה לבית משפט כדי שזה יסדיר סכסוך בינו לבין שכנו צריך
10 להפוך למושג בעולם המשפט הישראלי?".
11
12 מוסקוביץ טוען, כי למעשה אין צורך לערוך איזון בין עיקרון פומביות הדיון לבין זכות
13 הפרטיות, הואיל ובשלב בו אנו מצויים הרציונלים שבעיקרון הפומביות אינם מתקיימים, כך
14 שרק זכות הפרטיות מתקיימת.
15 עוד מציע מוסקוביץ לחלק בין שני סוגי פרסומים: פרסום מיידי, דוגמת העיתונות היומית,
16 ופרסום לזמן ארוך. בעוד שהראשון הוא חלק אינטגרלי מעיקרון פומביות הדיון, ואף לא
17 נגרם בו נזק רב, הרי שהשני הגורם נזק רב ואף יתרון מיתרונות עקרון הפומביות איננו קיים
18 בו.
19 בהתאם לאמור, מוסקוביץ מציע לאסור פרסום שמות ב"פסקי דין", וחלף השמות
20 המקוריים להשתמש בשמות בדויים.
21
22 ודוק, המאמר נכתב בשנת 1989 ועוד קודם שתוקן סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט, ובימים
23 בהם השפעת הטכנולוגיה לא הייתה כה משמעותית (מנועי החיפוש ברשת האינטרנט החלו
24 לפעול בשנות ה-90, כשגוגל הוקמה בשנת 1997). נראה כי דבריו מקבלים משנה תוקף בימים
25 אלו.
26
27 עוד נציין כי בהתייחס למשפט הפלילי עולים נימוקים נוספים לאיסור פרסום שמות נאשמים
28 בפסקי הדין, שעיקרם פניה השונים של "תקנת השבים", אך אין כאן המקום להרחיב בעניין
29 (ראו נ. רקובר "התשובה – היבטים משפטיים", פרשת נצבים גיליון מס' 43 (התשס"א)
30 פורסם באתר דעת <http://www.daat.ac.il/mishpat-ivri/skirot/43-2.htm>, שם מסיק

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

- 1 המחבר כי פרסום שמות מורשעים בקבצי פסקי דין הינו נוהג פסול הן לפי המשפט העברי,
2 והן לפי המסר שבחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, ואינו מסתדר עם ערך "כבוד האדם"
3 וערך "הזכות לפרטיות"; עוד ראו בש"פ 5759/04 **תורג'מן נ' מדינת ישראל**, פ"ד נח(6) 658
4 העוסק באמות המידה באשר לאיסור פרסום שמו של חשוד בהליך פלילי; עוד ראו בש"פ
5 2484/05 **פרי נ' מדינת ישראל** (לא פורסם 18.7.2005), המיישם את האמור במקרה של
6 נאשם).
7 [ראו פסקה 14 לפס"ד אבי יצחק וההפניות, שם נקבע שכאשר הסעד המבוקש הינו מניעה
8 מראש של פרסום פוגע, יש ליתן משקל מיוחד לחופש הביטוי, ובמיוחד בעניינים בעלי
9 חשיבות ציבורית]
10
11 28. שיקול חשוב, שאין להתעלם ממנו, הוא היקף הפרסום. ברי, כי ככל שהפרסום רחב
12 יותר כך הפגיעה בפרטיות תהיה גדולה יותר. כאן, לטעמי, תהום פעורה בין המצב בעבר לבין
13 המצב דהיום, נוכח השינויים הטכנולוגיים, עליהם נעמוד לקמן, עד כי קשה בעיניי להסיק
14 בהכרח מאשר נאמר בעבר לנעשה דהיום.
15 כב' השופט (כתוארו אז) א' ברק התבטא בעניין אחר כי "**הכמות עושה איכות**", ויפים
16 הדברים אף לענייננו (בג"ץ 910/86 **עו"ד רסלר נ' שר הבטחון**, פ"ד מב(2) 441). יש והיקף
17 הפגיעה ישפיע אף על חומרת הפגיעה, כך שפגיעה קלה, המצויה במעגל הרחב של הפרטיות,
18 תיעשה לחמורה, מעת שמדובר בפרסום רחב היקף, הן מבחינת הקהל הנמען והן מבחינת
19 אורך חיי הפגיעה (להשפעת משך הזמן ראו מוסקוביץ ריש עמ' 440, המציין זאת כמקור
20 להבחנה בין זכון העיון בארכיונים לבין זכות פומביות הדיון).
21
22 כאמור לעיל, שאלת ההיקף קשורה לשאלת השלב בפרסום. היקף נרחב בתחילת ההליך עוד
23 בטרם נתקבלה תגובה מאת נתבע ונאשם, תוביל לפגיעה חמורה יותר, מאשר פרסום נרחב
24 לאחר שההליכים כבר החלו, וגרסת הנתבע או הנאשם כבר נשמעה. הוא הדין לפרסום נרחב
25 לאחר מתן פסק הדין ולתקופה ארוכה וקבועה (כגון פרסום ב"פד"י"), לעומת פרסום בעת
26 ניהול ההליכים בעיתון יומי וכד'.
27
28 29. כאמור, בירנהק סבור כי הזכות לפרטיות עמימותה נובעת, בין היתר, מהיותה תלויה
29 חברה ותרבות, ובכלל זה בטכנולוגיה הקיימת. ד"ר ה' סומר סיכם יפה את העניין כך (מסמך
30 הרקע; ההפניות שבמקור הוספו לגוף הטקסט בגופן נטוי):

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

1 "אחד ממאפייניה העיקריים של הזכות לפרטיות הינו הקשר המתמיד שלה
2 להתפתחות העיתים והזמנים. זכות זו, הינה "צעירה" יחסית אף במשפט
3 המשווה ובוודאי במשפט הישראלי. ההתפתחויות הטכנולוגיות של 100 השנים
4 האחרונות, כולל התפתחות תחום העיתונות, שיטות הציתות והמעקב, הטלפון
5 והתפתחותם של מאגרי המידע והמחשב עיצבו את הזכות ועוד ימשיכו לעצב
6 אותה בשנים הבאות. כפי שאומר השופט ברק: "עניין לנו בניסיון אנושי
7 החייב להתאים את עצמו למציאות חיים משתנה" (בג"ץ 2481/93 ד"ר נ' מפקד
8 מחוז ירושלים, פ"ד מח(2) 456, 470). עקב כך, חשיבות מיוחדת נותן בית
9 המשפט לזכות לפרטיות לאור ההתקדמות הטכנולוגית. בתחום זה נראה כי יש
10 המדגישים כי ההתקדמות הטכנולוגית מחייבת משנה זהירות בשמירה על
11 הזכות לפרטיות, ויש המבקשים לאפשר את הקידמה הטכנולוגית תחילה, גם
12 אם תוך דאגה לפרטיות (ראו למשל גדי אשר "אוזניים לכותל": האזנות סתר
13 בעידן החדש", משפט וצבא 16 (תשס"ג) 585, 612). השופט בייניש למשל,
14 רואה ביכולות הטכנולוגיות המודרניות סיבה לדאגה ולפיקוח הולם:
15 "ההישגים הטכנולוגיים של העידן המודרני הביאו עמם כתוצאת לוואי
16 אפשרויות נרחבות לפגיעה בפרטיות. מאגרי המידע המצויים בידי הרשויות,
17 בכלל, ובידי מס הכנסה, בפרט, נותנים בידי עובדי הציבור שיש להם גישה
18 אליהם יכולת ועוצמה לאסוף מידע רב על כל אדם מהציבור בישראל בכל היבט
19 מתחומי חייו. חזונו האפוקליפטי של ג'ורג' אורוול בדבר 'האח הגדול' עלול על
20 נקלה להפוך למציאות חיים אם לא יושמו הגבולות לנגישות למאגרים
21 ולשימוש בהם מעבר למטרה המוגבלת שלשמה ניתנה הסמכות למופקדים על
22 מאגרי המידע" (עש"מ 6348/01 בן דוד נ' נציב שירות המדינה, פ"ד נו(2) 918,
23 923).

24 מנגד, השופט גרוניס, מבקש למצוא דרך לאפשר את השימוש בטכנולוגיות
25 חדשות:

26 "אמצעי המחשוב המודרניים והטכנולוגיה המתקדמת בתחום התקשורת
27 מביאים עימם ברכה רבה בצד סכנות גוברות לפגיעה בזכותו של האדם
28 לפרטיות. בעניינו, כמו בתחומים אחרים, לא ניתן לטמון ראשו בחול ולהמשיך
29 לפעול על פי נורמות וכללים ישנים ומיושנים. כך, לעניין טענתה של העותרת,
30 כי רשויות שלטוניות ותאגידים ציבוריים, דוגמת המוסד לביטוח לאומי,

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

יידרשו להגיש בקשות פרטניות לקבלת מידע האצור במחשב של משרד
הפנים. כאשר מדובר באלפים רבים של בקשות וכאשר הדבר ניתן לביצוע על
דרך תקשורת מחשבים, האם נתעלם מן האפשרויות החדשות? לטעמי, חרף
הסכנות והקשיים עלינו להתאים את תשובותינו" (בג"ץ 8070/98 האגודה
לזכויות האזרח בישראל נ' משרד הפנים, דינים עליון טז, 799, דברי השופט
גרוניס בפיסקאות 2 ו-12 לפסק הדין).

כב' הנשיאה ד' בייניש בבג"ץ האגודה (פסקה 33) בסוף דבריה התייחסה להשפעה שיש
לקידמה הטכנולוגית על היחס שבין זכות העיון הנגזרת מעיקרון הפומביות לבין הזכות
לפרטיות, וכדלקמן:

"בתום המסע שערכנו לעניין מהותה והיקפה של זכות העיון והדרכים
למימושה, איננו יכולים להתעלם מכך שסוגיית היקפה של זכות העיון בתיקי
בית המשפט הנגזרת מעיקרון פומביות הדיון הינה סוגיה דינמית המחייבת
בחינה עדכנית מעת לעת. כיום, הדבר נובע בעיקרם של דברים מן
ההתפתחויות הטכנולוגיות במערכות הממוחשבות של בתי המשפט בישראל,
ובמיוחד בשים לב למערכת ניהול התיקים המוטמעת בימים אלו בכלל בתי
המשפט בישראל, המאפשרת מבחינה טכנולוגית לעיין בכלל מסמכי התיקים
המתנהלים בבית המשפט דרך אתר האינטרנט של הרשות השופטת. מערכת
זאת, מקדמת אמנם את נגישותו של הפרט לתיקי בית המשפט אך מציבה
מנגד סוגיות מורכבות הנוגעות לזכויות ואינטרסים של צדדים להליכים אלו
ובראשם הזכות החוקתית לפרטיות ואפשר שמצב זה מחייב חשיבה מחודשת
באשר להסדר הראוי לעיון בתיקי בית המשפט. עניין זה לא היווה חלק מהדיון
בעתירה שלפנינו ואינו מתאים בשלב זה לבחינה על-ידינו. עם זאת, נעיר כי
המצב שנוצר מחייב שלא להשאיר את הנושא ללא טיפול המותאם
להתפתחויות ולנסיבות החדשות שנוצרו. לפיכך, הננו בדעה כי הגיעה העת
לבחינה מחודשת של תקנות העיון, וזאת על רקע המציאות החדשה ולאו דווקא
מטעמיה של העתירה".

[עוד ראו המאמר של בירנהק שדן, בין היתר, ביחס שבין הזכות לפרטיות לבין הסביבה
הטכנולוגית].

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

1 בנידון דידן יש לבחון את השפעת הטכנולוגיה על פרסומם של פסקי דין. אם בעבר פורסמו
2 בעיקר פסיקותיו של בית המשפט העליון, ומעט מהערכאות הנמוכות רק בספרות הכתובה,
3 שהוחזקה רק על ידי מתי מעט, כך שניתן היה לדבר על אנונימיות מעשית (practical
4 obscurity) [וראו לעיל מאמרו של מוסקוביץ החולק על כך], הרי שכיום ניתן למצוא בקלות
5 רבה פסיקות רבות של כלל הערכאות השונות, בכל מחשב עם חיבור לרשת האינטרנט.
6 הפרסום כיום נעשה בצורה שונה ומגוונת, החל מספרות כתובה, דרך פרסום אלקטרוני
7 במאגרים מסחריים מקצועיים על גבי חומרה וברשת האינטרנט, אתרים חניניים, אתרים
8 פרטיים של עורכי דין, אתרים המספקים מידע משפטי כזה או אחר, אתרים המכילים מידע
9 חדשותי, וכלה באתרים אישיים של אנשים פרטיים (דוגמת בלוגים וכד'). זאת בשים לב לכך
10 שהאמצעים לאחזור מידע התפתחו בצורה משמעותית, באופן שאתרים מקצועיים מכילים
11 מנועי חיפוש יחודיים, או מנועי חיפוש כלליים. זאת ועוד, מנועי החיפוש הקיימים כיום
12 מתפקדים במנותק מאתרים ספציפיים, כך שניתן לאחזור מידע באופן כללי על נושא מסוים
13 או אדם מסוים. לא רק זאת, ישנם אתרים הכוללים מנועי חיפוש המיועדים למציאת מידע
14 פרטי הקיים ברשת. יתירה מזאת, אף במקרים בהם ניתן צו איסור פרסום, הרי שככל
15 שיחלוף יותר זמן בין מועד הפרסום לבין מתן הצו, כך יתברר כי אין עוד בצו כדי להועיל
16 (וראו עניין שלו לקמן).

17

18 על פניו נראה כי המחוקק לא התעלם מהבעיה לחלוטין. כך למשל עלתה הצעת חוק אי-ציון
19 שמות דלעיל. דא עקא, ועל אף אשר נרשם בהצעת החוק, הרי שבעת הדיונים בוועדת החוקה
20 חוק ומשפט של הכנסת הדיון רובו ככולו עסק בזכויותיו של החשוד בהליך הפלילי,
21 ובהשפעה שתהיה לחוק על אישי הציבור, ואילו פרטיותה של גברת כהן מחדרה הונחה בצד
22 (ראו: פרוטוקול מס' 404 מיום 24.12.2001, ופרוטוקול מס' 459 מיום 29.4.2002).

23

24 30. לאור שתיקת המחוקק בעניין, יצאה הנחיה של מנהל בתי המשפט, השופט משה גל,
25 לשופטים בה הוא מבקש להפנות את תשומת הלב לכך שפסקי הדין והחלטות כוללים, לא
26 אחת, מידע פרטי אודות המתדיינים. עוד הוא מציין "כי החריגים לפומביות הדיון הקבועים
27 בסעיפים 68 – 71 לחוק בתי המשפט, אינם מותאמים לעת הנוכחית, המתאפיינת בזרימת
28 מידע חופשי ומהיר וכי הדין אינו מספק מענה הולם לבעיה שמתעוררת", מכך הוא מסיק
29 "נוכח דברים אלה, נבקש את שימת לבכם בעת כתיבת החלטות לעניין איזכור פרטים
30 אישיים שאין חובה בהם ואשר פרסומם עלול לגרום לפגיעה בפרטיותם של המתדיינים".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

1
2 מעבר להנחיה זו, אין למעשה פתרון ברור ליחס שבין הזכות לפרטיות לבין עקרון הפומביות,
3 בהתייחס למהפך שחוללה ההתפתחות הטכנולוגית.

4
5 [בספרות הזרה ניתן למצוא כמה וכמה מאמרים וספרים העוסקים בעניין זה. כך למשל ב"כ
6 המלומד של האגודה הפנה לספר "האדם הדיגיטלי" (Daniel J. Solove **The digital**
7 **(Person: Technology and Privacy In The Information Age** (NYU Press 2004).
8 וראו גם מאמר שפורסם לאחרונה :

9 K Eltis "The Judicial System in the Digital Age: Revisiting the Relationship
10 Between Privacy and Accessibility in the Cyber Context" (2011) 56:2 **McGILL**
11 **LJ 1]**

עקרון פומביות הדיון מול הזכות לפרטיות

12
13
14 31. לא בכדי הרחבנו בנושא בחינת הזכות לפרטיות, הואיל ועקרון פומביות הדיון זכה
15 להנמקה ופירוט נרחב ואין צורך לחזור ולציין אודות חשיבותו וכעקרון על.

16
17 32. כך צויין כי שיקול נוסף שעל בית המשפט לשקול הוא העניין הציבורי שבפרסום.
18 למעשה שיקול זה מהווה שיקול נגד מרכזי לשיקולים שהוזכרו לעיל. בעניין אבי יצחק אומר
19 כב' השופט א' גולדברג כדלקמן (פסקה 26; דעת מיעוט באשר לתוצאה האופרטיבית) :

20 "המונח "עניין ציבורי" הוא מושג דינמי. דרגתו משתנה בהתאם למהות העניין
21 ולעיתוי פרסומו, כשלא מן הנמנע הוא שפרסום שנחשב כבעל עניין ציבורי רב
22 במועד מסוים, ייחשב כבעל עניין ציבורי קטן במועד אחר. אשר למהות
23 הפרסום המעורר "עניין ציבורי"...

24 ספק אם ניתן ורצוי לגדור את המונח "עניין לציבור", נוכח מגוון המצבים
25 העשויים להתעורר במציאות. על-כן, יש להסתפק באמות-מידה כלליות,
26 שלצורך התווייתן ניתן להיעזר באמות-המידה שפותחו בקשר לפרשנות סעיף
27 18 לחוק הגנת הפרטיות. וכך נאמר :

28 "המונח 'עניין ציבורי'... (ה)מתייחס רק לפירסום המביא עמו משום
29 תועלת לציבור, ולא די שיש בפירסום משום 'עניין לציבור', שיש בו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

- 1 לעתים אך כדי 'לספק מזון לסקרנים או למלא יצרם של רכלנים...' (ע"א
2 213/69 חברת החשמל לישראל בע"מ ואח' נגד עתון 'הארץ' בע"מ ואח',
3 בעמ' 91). פירסום עשוי להביא תועלת לציבור אם תורם הוא לגיבוס
4 דעתו בעניינים ציבוריים, ואם יש בו כדי לגרום לשיפור אורחות חיו (ז'
5 סגל, 'הזכות לפרטיות למול הזכות לדעת' עיוני משפט ט (תשמ"ג-מ"ד)
6 175, 196) (ע"א 439/88 רשם מאגרי מידע נ' ונטורה [15], בעמ' 826)".
7
8 באותו עניין אף נקבע כי אחד המקרים שבהם קיים אינטרס ציבורי מיוחד בהליך הוא
9 במקרה שבו נדון עניינו של "אישיות ציבורית" (שם דברי כב' השופט א' גולדברג, ופסקה 38
10 לדברי כב' השופט ת' אור).
11
12 33. אולם, דומה כי לעיתים גם כשמדובר באדם שאינו בגדר "אישיות ציבורית" יש
13 מקום לחשיפת תוכנו של הליך או פסק דין שניתן בעניינו, חרף אותה פגיעה חמורה נטענת
14 בפרטיותו, וחרף כל השיקולים האחרים שהבאנו לעיל.
15
16 34. ניתן להפנות למספר מקרים בהם ישנה חשיבות לפרסום פרטים מזהים, חרף פגיעה
17 נטענת בפרטיות, תוך בחינת כל מקרה ומקרה לגופו, ומבלי לקבוע מסמרות בדבר.
18 כך בתחום הפרטי ניתן להפנות לאותם מקרים בהם קובע בית המשפט כי אדם אינו מהימן,
19 קביעה אודות רשלנותו של בעל מקצוע כגון עו"ד או רופא, קביעה אודות התנהלות שלילית
20 של מתדיין זה או אחר בעסקיו, טענה לקבלת תמורה שלא דווחה כגון בתיקי נזיקין, קביעה
21 של בית משפט כי אדם התחזה, לרבות בתיקי נזיקין, כסובל מנכות זאת או אחרת או כי
22 הסתיר הליך משפטי קודם.
23 בכל אותם מקרים גם אם תתעורר טענה של פגיעה בפרטיות ואף כטענה לפגיעה חמורה,
24 עדיין ישנה חשיבות כי חרף אותה פגיעה לא יסתתר אותו טוען ויבקש למנוע חשיפת אשר
25 נקבע לגביו.
26 לא למותר להוסיף כי ככל שעסקינן בתחום הפלילי ישנה חשיבות ואף לצורכי הרתעה
27 בפרסום שם העבריין.
28 בלשון אחרת, קיימים אינטרסים בעלי חשיבות רבה לפרסום פרטים מזהים אודות בעל דין,
29 בעת שניתן היה לטעון שעצם הפרסום יהיה בו משום פגיעה בפרטיותו כך גם חלק מתוכנו של
30 פסק הדין או ההליך המשפטי.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

1 ודוק, אמנם הפסיקה דנה בהרחבה בשאלת פומביות הדיון, בין השאר, על מנת שניתן יהיה
2 לבחון את ההליך המשפטי ולא ישירות בשאלת פרסום הצד המתדיין, אולם מעת שעסקין
3 בשאלה של הגנה על הפרטיות של צד להליך, יש מקום לבחון גם את האידך גיסא, בחינת
4 חשיבות הפרסום ובהתייחס לאותו צד להליך.

5

6 35. קושי נוסף עליו הצביע, ובצדק, בית משפט קמא, עניינו קביעת קו הגבול בין מקרה
7 ומקרה.

8 לכאורה ברוב תיקי הנזיקין נחשפים פרטים אישיים הפוגעים בצנעת הפרט בדרגה זאת או
9 אחרת. כך גם חשוף הנפגע כי פרטים אודות נכות זאת או אחרת בעניינו ניתנים יהיו לגילוי
10 למי שיחפוץ וזאת על נקלה וללא כל קושי.

11 האם יש מקום להבדיל בין נכות נפשית לנכות אחרת, האם יש מקום להבדיל בין פרסום
12 אודות נכות לבין פרסום אודות השתכרות, הכנסות והוצאות של נפגע שכזה.

13 יתר על כן גם בתחומי משפט אחרים חשופים צדדים להליך לפגיעה בפרטיותם. כך בהשגות
14 על הרשות לפי **חוק נכי רדיפות הנאצים, תשי"ז-1957** או בהשגות על קצין התגמולים ועוד.

15

16 **סיכום המצב המשפטי דהיום**

17 36. הן בתחום החקיקה והן בתחום הפסיקה אכן זכה עקרון פומביות הדיון להכרה
18 כעקרון על הגובר על עקרונות וזכויות יסוד אחרים.

19 עם זאת המחוקק צעד במספר תחומים לכיוון של הכרה בזכות הפרטיות כגוברת על עקרון
20 פומביות הדיון וקבע באופן מפורש כי באותם תחומים עקרון הגנת הזכות לפרטיות גובר
21 אלא אם בית המשפט יורה אחרת.

22 אולם, גם באותם תחומים בתי המשפט נוהגים לאשר פרסום פסקי הדין, אולם ללא שמות
23 הצדדים או פרטים מזהים אחרים או בתחומים מסויימים אף איסור פרסום על קטעים אלו
24 או אחרים מפסקי הדין.

25

26

27

28

29 37. דהיינו, באותם מקרים אמר המחוקק דברו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

1 הקושי קיים באותם מקרים להם לא התייחס המחוקק ובהם אנו נדרשים לבחון האם אכן
2 מדובר באותה פגיעה חמורה בפרטיות, שבגין כך נעדיף הגנה על פגיעה חמורה זאת מול
3 עקרון העל של פומביות הדיון.
4 אותם מקרים מתעוררים במיוחד על רקע ההתקדמות הטכנולוגית ובמיוחד בכל הקשור
5 לאתרי האינטרנט השונים. בעבר פסקי דין של בתי משפט השלום פורסמו במשורה כך גם
6 פסקי דין אלו לא היו נגישים ואם צד לא טרח לפרסמם לא היו אלו מפורסמים. יתר על כן,
7 גם אם פסקי הדין היו מפורסמים, מדובר היה בפרסום בעתונות הכתובה או פרסום ידיעה
8 בתקשורת ובכך תם היה הפרסום.
9 אולם, כיום, כל פסק דין ואף כמעט כל החלטה [אם אינה בפתקית במערכת הנט משפט] ככל
10 שבית המשפט אינו אוסר על פרסומה מפורסמת היא באופן מיידי באינטרנט והאמור כולל
11 את כל הערכאות ובאופן שניתן על נקלה לאתר, ואף לפי שם מתדיין, את אשר פסק בית
12 המשפט בעניינו של מתדיין זה או אחר.
13 כך גם לא מדובר בפרסום חד פעמי אלא לכאורה בפרסום קבוע העומד לרשות מחפשו.
14 דהיינו, אין מקום להשוואה בין החשיפה בזמנו לחשיפה דהיום, אשר עצם חשיפה שכזאת
15 מחמירה את הפגיעה בפרטיות על כל המשתמע מכך.
16 חומרה יתרה נודעת לכך, שלעיתים צד להליך אף אינו מודע כלל ועיקר לאפשרות חשיפת
17 עניינו עם מתן החלטה או פסק דין בעניינו, והוא אף אינו עותר לאי פרסום זהותו או פרטים
18 מזהים אודותיו, ואזי כדרך שבשגרה אם בית המשפט לא מעורר את הנושא מיוזמתו, ייחשף
19 אותו מתדיין לאותם פרסומים, גם אם היה מקום להימנע מכך, אם שאלה זאת הייתה
20 מתעוררת בפני בית המשפט.
21 אם לא די באמור, גם אם השאלה מתעוררת, אזי החלטת בית המשפט לעניין איסור הפרסום
22 במובן של חשיפת פרטים מזהים, תתייחס לאותו מקרה קונקרטי ויכול ומבלי שתובא
23 בחשבון ההשלכה של אותה החלטה באופן מערכתי, קרי ביחס למקרים אחרים.
24 לכך יש להוסיף, כי במרבית המקרים יכול והצד שכנגד לא יתנגד לבקשה שכזאת, ואזי אין
25 למעשה בפני בית המשפט את האידך גיסא, בחינת השיקולים השונים (וראו בעניין שטנגר).
26
27 38. בנסיבות דהיום, דומה כי יש מקום שהמחוקק יאמר דברו, תוך בחינה מחודשת של
28 השיקולים השונים ובאופן שיצומצמו אותם מקרים ספציפיים בהם יהיה על בית המשפט
29 להכריע באותו מקרה, אלא יהיה עליו לבחון אם אותו מקרה כלול בתחום או בנושא משפטי
30 שהמחוקק אמר דברו בהתייחס אליו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

1
2 39. ואכן משרד המשפטים מינה ועדה בראשותו של כב' השופט (בדימוס) אנגלרד לבחינת
3 השאלות האמורות, ועל כן לא מצאנו להידרש מעבר לאשר נדרשנו במקרה דנן.
4

התייחסות למקרה דנן

5
6 40. מעיון בפסק דינו של בית משפט קמא, עולה כי במסגרת פסק הדין נחשפו פרטים
7 רפואיים ואישיים הן ביחס למשיבה והן ביחס לבני משפחה אחרים שלה.
8 כך נחשפו מקומות עבודתה ואף דהיום, לרבות בהיותה עוסקת בתחום החינוך ואין צורך
9 להרחיב אודות המשמעות שיכול ותהיה לחשיפת אותם נתונים אישיים.
10 ודוק, אכן כפי שציין בית משפט קמא, כל הפונה בתביעת נזיקין חשוף לפגיעה בפרטיותו
11 אולם לא די בכך על מנת לשלול מיניה וביה בחינה פרטנית של המקרה הנדון, תוך שבית
12 המשפט יזהיר עצמו ויבחן את הנצרך, לרבות לאור כל אשר פורט עד כה.
13

14 41. אף מהאמור בחלקו הראשון של פסק דין זה, עולה כי פסק הדין מכיל טענות
15 וקביעות עובדתיות בדברים שחלקם מצויים קרוב לליבה של הזכות לפרטיות (המידע
16 הרפואי בכלל, והמידע בדבר הנכות הנפשית בפרט, וענייני שכר עבודה וראו ת"א (ת"א)
17 967/97 יבין נ' מוזס (ידיעות אחרונות בע"מ) (לא פורסם 18.7.1997)), וכן דברים המצויים
18 רחוק מהליבה (דוגמת עובדת שירותה בחיל @@@@; ודוק, לא מהנמנע כי אף פרט זה
19 עלול לפגוע בצנעת הפרט, מקום בו אישה תטען כי בקרב הסביבה שבה היא חיה הדבר נחשב
20 לחוסר צניעות). אף באשר לאלו האחרונים, נראה כי מתאים הביטוי, שהוזכר לעיל, "כמות
21 עושה איכות", במובן זה שמצבור של פרטים, שכל אחד לבדו אין בו משום פגיעה חמורה
22 בפרטיות, הרי שביחד עם אחרים הם יעלו כדי פגיעה חמורה בפרטיות, וכהגדרתה בסעיף
23 70(ד) לחוק. זאת בשים לב לאשר פורט לעיל בדבר דרישת החומרה, ובשים לב לשיקולים
24 הנוספים המתקיימים במקרה דנן.
25

26 42. במערכת נט המשפט ניתן למצוא כי פורסמו 41 החלטות שניתנו בעניינה, ובכללן
27 פסק הדין וההחלטה נשוא ערעור זה. בנוסף, ניתן למצוא החלטה מיום @@@@ של מינוי
28 מומחה בתחום הפסיכיאטרי (יצוין כי החלטה זו המופיעה ב"תקדין" שמה של המשיבה
29 מופיע בראשי תיבות). כן ניתן לראות את כתובתה האישית של המשיבה (וממילא את
30 כתובתם של אחיה) המצויינת על גבי החלטה מיום @@@@.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

1
2 את פסק דינו של בית משפט קמא ואת החלטת איסור הפרסום ניתן למצוא באתרים
3 "תקדין", "נבו", "פדאור", "דינים ועוד" ועוד. הקלדת שמה המלא של המשיבה במוע
4 החיפוש גוגל (google) מניב מספר רב של תוצאות, שהראשונות שבהן מפנות לפסק הדין,
5 לכתבות העוסקות באיסור פרסום, ותוצאה מס' 8 מפנה לכתובתה הפרטית ולמספר הטלפון
6 האישי שלה.

7
8 43. בשכלול מלוא השיקולים השונים, ומבלי לקבוע מסמרות בהתייחס למקרים אחרים,
9 דומה כי מעת שמדובר בנכות בתחום הנפשי לרבות אותן נסיבות אישיות של המשיבה, כך גם
10 הקשור לחששותיה מפרסום שמה או פרטים מזהים אודותיה, כך גם בהתחשב בפרסום,
11 דומה כי היה מקום לקבוע שאכן קיימת פגיעה חמורה בפרטיות של המשיבה שעל כן במקרה
12 ספציפי זה יש להיענות לבקשתה לאסור את הפרסום של שמה ופרטים מזהים אודותיה.

13
14 44. בהקשר זה הפנה ב"כ האגודה להחלטת כב' רשם (כתוארו אז) בית המשפט העליון י'
15 מרזל לאיסור פרסום תיק שעניינו תביעה לרשלנות רפואית בעילה של הולדה בעוולה (ע"א
16 8869/00 פלונית נ' ד"ר שלו (לא פורסם 29.7.2008); להלן: שלו). כב' הרשם הורה על איסור
17 פרסום תיק הערעור (ע"א 8869/00), ועל התיק שהיה לפני בית משפט קמא (ת"א 687/94),
18 וזאת על אף שחלפו שנים רבות מיום הפרסום.

19 יוער, כי ספק רב עד כמה היה בצו האיסור כדי להועיל, שכן חיפוש פשוט ברשת האינטרנט
20 מעלה את השם אשר אותו ניסו להסתיר.
21 כך גם במקרה דנן, לפחות ביחס לפירסומים עד כה, ספק אם אכן די יהיה בהוראות דלהלן,
22 לשנות מהקיים.

23

24 **סיכום כולל**

25 45. העולה מהמקובץ עד כה שדין ערעור המערערים בהתייחס לשאלת הנזק להתקבל
26 בחלקו וכשדין הערעור בעניין הנזק מטעם המשיבה להידחות.
27 כך דינו של הערעור בעניין הפרסום המזהה של פסק דינו של בית משפט קמא להתקבל, כך
28 גם פרסום פסק דין זה ובהתאם לאשר יובהר להלן.

29

30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
46. אשר כן אנו מורים כדלקמן:
- א. פסק דינו של בית משפט קמא יתוקן באופן שיופחת סכום של 43,000 ₪ מאשר פסק בית משפט קמא, נכון למועד מתן פסק דינו. כך גם יופחת בהתאם שכה"ט שנפסק בגין הסכום המופחת.
- ב. ככל שהמערערים שילמו למשיבה תשלומי יתר, נוכח האמור, תחזיר המשיבה למערערים את הסכום העודף ובצרוף הפרשי הצמדה וריבית מעת התשלום העודף ועד השבתו בפועל.
- ג. כל צד ישא בהוצאותיו במסגרת הערעורים השונים.
- ד. המזכירות תחזיר למשיבה את הפקדון שהפקידה, ככל שהופקד.
- ה. ניתן בזאת צו איסור פרסום של שם המשיבה, כך פרטים מזהים אחרים אודותיה או אודות מי מבני משפחתה, בהחלטות השונות שניתנו על ידי בית משפט קמא כך גם בפסק דינו של בית משפט קמא. המשיבה תפנה לבית משפט קמא על מנת שיינתו הוראות אופרטיביות לתיקון הנדרש, כולל הוראות שיופנו למזכירות בית המשפט השלום על מנת שתטפל ביישום הנדרש ובאופן שבסופו של יום הפרסום שיוותר באתרי האינטרנט השונים יהיה ללא שמות אלו וללא פרטים מזהים אחרים.
- ו. על פסק דין יחול איסור פרסום וכך יוגדר פסק הדין במערכת נט המשפט, וזאת גם ביחס להחלטות השונות שניתנו בתיקי הערעורים השונים, תוך שהמזכירות תוודא ביצוע מיידי של כל הפעולות הנדרשות לשם הסרת אותם פרסומים שכבר בוצעו של הפרוטקולים וההחלטות השונות שניתנו במסגרת ההליכים בתיק.
- ז. אנו נורה על אופן פרסומו של פסק דין זה ולאחר שיבוצעו השינויים הנדרשים ובהתאם לכל אשר פורט עד כה, קרי אי פרסום שמה של המשיבה או פרטים מזהים אודותיה.

ישעיהו שנלר, שופט
אב"ד

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13

כב' השופט ד"ר קובי ורדי:

אני מצטרף לתוצאה אליה הגיע חברי אב"ד השופט שנלר הן לגבי גופו של התיק והן לגבי איסור הפרסום, כאשר אציין לגבי איסור הפרסום, שאני מצטרף לתוצאה זו בהתחשב במקרה הספציפי שבפנינו על נסיבותיו העובדתיות ולאור זאת שהמערערים השאירו את ההחלטה לשיקול דעת בית המשפט.

ד"ר קובי ורדי, שופט

14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26

כב' השופט מאיר יפרח:

קראתי בעניין רב את חוות דעתו המקיפה והממצה של חברי, השופט שנלר, וכמותו - אף אני סבור כי בנסיבות העניין ראוי שלא לפרסם פרטים היכולים לזהות את המשיבה. לא נעלם הימני כי הדבר נעשה כשלוש שנים לאחר מתן פסק דינה של הערכאה הדיונית וכי בינתיים פורסם פסק הדין על פרטיו המזהים את המשיבה. אכן, אפשר ובנסיבות אלה לא תיוושע המשיבה לחלוטין מן החסיון המוטל על פרטים המזהים אותה (או את בני משפחתה), אך יותר משפסק הדין בערעור זה צופה פני עבר, הריהו מביט אל העתיד ויהא בו כדי להנחות

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

1.6.11

ע"א 2319/08 פלוני ואח' נ' פלונית

ע"א 2321/08 פלונית נ' פלוני ואח'

1 את הערכאה הדיונית במקרים המתאימים. בסופו של דבר, הציפייה היא כי המחוקק יביע
2 אומר בסוגייה לאחר שיעיין בה כדבעי וייתן דעתו לאיתור ההסדר ההולם ולחקיקתו.

3

4

5

לאיר יפוח

מאיר יפרח, שופט

6

7

8

9

10 הוחלט כאמור בפסק דינו של כב' השופט שנלר.

11

12

13

ניתן היום כ"ח באייר תשע"א 1 ביוני 2011.

14

15

המזכירות תמציא העתק מפסק הדין לב"כ הצדדים השונים.

16

17

18

19

20

מאיר יפרח,
שופט

ד"ר קובי ורדי,
שופט

ישעיהו שנלר, שופט
אב"ד

21

22